

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις
τῇ 3 Αὐγούστου 1953

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 200

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 2501. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ Δασῶν Νόμων 1
- N. Δ. 2502. Περὶ ἐγκρίσεως τῶν κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1953—54 οἰκονομικὰ ἔτη (1947—48, 1948—1949, 1949—1950, 1950—51 καὶ 1951—52) πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων, εἰς τὸν Εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου 2
- N. Δ. 2503. Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν ἐπικυρώσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ γεωργικῶν κλήρων 3

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ἰωαννιτῶν ἰδίου νομικοῦ προσώπου, ὑπὸ τίτλον «Φιλαρμονικὴ Δήμου Ἰωαννιτῶν». 4
- Περὶ ὀριστικῆς παραχωρήσεως μεταλλεῖου χρωμίτου ἐν τῷ Νομῷ Κοζάνης εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Ἀποστολίδην 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2501.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ Δασῶν Νόμων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἀρθροῦ 20 Α. Ν. 4173)1929 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

«4. Δασοκτήμονες, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου, ἔχοντες ἑκάστος ἢ πλείονες ὁμοῦ, ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ, ὑπὸ τὴν κυριότητα ἢ νομήν των δάση συνεχόμενα ἢ μὴ, ἐπιφανείας μείζονος τῶν 80.000 στρεμμάτων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομαίου δύνανται ἀπορρᾶσαι τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ ὑποχρεωθῶσι καὶ προσλάβουσι διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἰδιώτην Δασολόγον. Οἱ Δασολόγοι οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας προτάσει τῶν Δασοκτημόνων ἐντὸς τακτικῆς προθεσμίας, καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν δασοκτημόνων. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀσυμφωνίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Δασολόγου διορίζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐγκρίσιν ἢ μὴ καρπώσεων εἰς τὰ δάση, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐκ τῆς προσληψῆς ἢ μὴ Δασολύγων.

Β. Διάταγμα ἐκδιδομένον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας θέλει καθορίσει τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ παύσεως τῶν Δασολόγων, τὰ προσόντα, τὰ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ τρόπου εισπράξεως, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα, τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐφαρμογῆς δασοπονικῶν μελετῶν, ὡς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 2.

Εἰς παρ. 1 ἀρθρον 24 Ν. 4173 «περὶ Διτ. Κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 Ν. 4687 προστίθενται τὰ ἐξῆς δύο ἐδάφια :

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν διαμονὴν τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων εἰς δημόσια δασικά κτίρια ἢ καὶ προσωρινῶς μισθωμένα τοιαῦτα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἐδρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Διὰ τὴν τοιαύτην ἐνοίκησιν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἀποζημίωσις χρήσεως ὀριζομένη ὑπὸ τοπικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἀναπληρουμένων, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τῶν νομικῶν αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἡ ὡς ἄνω ἀποζημίωσις, ἥτις ἀπαι-

τελείει έσοδον του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών δεν επιτρέπεται να είναι άνωτέρα του ήμισους του συγχρόνου μισθώματος.

Άρθρον 3.

Το δεύτερον εδάφιον της 4ης παραγράφου του άρθρου 59 Ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 21 Ν. 4687, αντικαθίσταται ως εξής:

Τα αυτά ισχύουσι και προκειμένου περί συντάξεως μονίμων ή προσωρινών διαχειριστικών σχεδίων Δημοσίων Δασών, εκτελέσεως έργων απ' ευθείας εκμεταλλεύσεως υπό του Κράτους Δημοσίων Δασών, και εν γένει σοβαράς και επειγούσης σημασίας δασοτεχνικών έργων.

Άρθρον 4.

Η παρ. 2 του άρθρου 84 του Ν. 4173/1929 ως έτροποποιήθη υπό του άρθρου 1 παρ. 6 του Α. Νόμου 1460/1938 «περί αυξήσεως της παραγωγής δασικών καυσίμων ύλων κλπ.», αντικαθίσταται ως εξής:

2. Επίσης άνευ δημοπρασίας δύναται να επιτραπῇ εις ύλοτόμους, άσγολομένους άστοπροσώπως εις τας έν τῷ δάσει εργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, μεταφοράς και κατεργασίας ή εις τνας ή τινα τῶν εργασιῶν τούτων, ή ύλοτομία δι' έκαστον τεχνικῆς ξυλείας μέχρι 35 κυβ. μέτρων και ξυλ.)κων μέχρι 10.000 οκάδων ή αναλόγου ποσού άλλου είδους δασικών προϊόντων καθ' έκαστον δασικόν διαχειριστικόν έτος εκ δημοσίων δασῶν και δια ποσά μη υπερβαίνοντα συνολικῶς τὸ ετήσιον λήμμα τῶν δασῶν τούτων. Τὸ καταβλητέον μισθωμα όρίζεται υπό του Υπουργοῦ Γεωργίας μετά γνώμην του Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Άρθρον 5.

Εις τὸ άρθρον 85 παρ. 1 του Ν. 4173/1929 «ὡς συνεπληρώθη διὰ του άρθρου 28 του Ν. Δ. 841/1941 «περί λήψεως εκτάκτων μέτρων διὰ τὴν εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν τῶν δασῶν κλπ.» προστίθεται εδάφιον η' ὡς κάτωθι:

η'. Δι' άνέγερσιν ή επισκευήν τῶν εκκλησιῶν και κελλίων τῶν Μονῶν ὡς και δι' ανάγκας ύδρομύλων, ύδροτριβείων και λοιπῶν άγροτικῶν εγκαταστάσεων εντός ή ἐγγύς τῶν δασῶν.

Άρθρον 6.

Αί μισθώσεις διὰ τὴν απόληψιν δασικῶν προϊόντων εκ δημοσίων δασῶν είναι κατὰ κανόνα μονοετείς πλην τῶν άσρῶσῶν εις ρητίνευσιν, ὧν ή διάρκεια δύναται να όρίζεται μέχρι πέντε ετών.

Άρθρον 7.

1. Δημοσία δάση τῶν οποίων ή εκμετάλλευσις εἴτε απ' ευθείας υπό του Κράτους, εἴτε δι' επιχειρηματιῶν αναλαμβάνόντων ταύτην επί εν μόνον έτος δυσχεραίνεται ή καθίσταται αδύνατος ένεκα ελλείψεως εἴτε μεταφορικῶν εγκαταστάσεων εἴτε βιομηχανικῶν μέσων πρὸς κατεργασίαν τῶν δασικῶν προϊόντων εις τελικά προϊόντα εύκολώτερον ή άμέσως καταναλώσιμα, εἴτε ένεκα άλλων λόγων, δύναται να εκμισθῶνται διὰ δημοπρασίας πρὸς πολυετή, τὸ πολὺ πενταετή, εν ὅλῳ ή εν μέρει εκμετάλλευσιν.

2. Επί τῷ σκοπῷ εγκαταστάσεως και λειτουργίας σοβαρῶν βιομηχανικῶν με πρώτην ὕλην τὸ ξύλον, ή άλλα προϊόντα του δάσους, ὡς εργοστασίων σουρμιστῆς ξυλείας ὀξυάς, ξυλείας σταφιδοκίωτων, ρητίνης, κυτταρίνης κλπ. ή κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον εκμισθωσις δύναται να είναι και δεκαετής.

3. Εις τὴν περίπτωσιν τῆς προηγούμενης παραγράφου ὁ αναδειχθεὶς μισθωτῆς ὀφχεοῦται εντός του πρώτου έτους τῆς μισθώσεως να συμπληρώσῃ και συγχρονίσῃ τὸ διατιθέμενον παρ' αὐτοῦ εργοστάσιον ή να ιδρύσῃ νέον τοιοῦτον, ὥστε να δύναται πλήρως και τεχνικῶς να κατεργάζεται ή επεξεργάζεται τὰ προϊόντα του μισθίου δάσους. Διὰ τὴν μη εκπλήρωσιν τῶν ὀφχεώσεων τῆς παραγράφου ταύτης, βεβαιουμένην δι' εκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ὁ μισθωτῆς κηρύσσεται εκπτώτος δι' αποφάσεως του Υπουργοῦ Γεω-

ργίας ή του άρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, καταπιπτούσης τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ του Δημοσίου.

Άρθρον 8.

1. Η εκμετάλλευσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον άρθρον εκμισθουμένων δασῶν καθόρίζεται δι' ἐγκεκριμένου δασοπονικοῦ ή δασικοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου ή εκθέσεως καθορίζουσας τὰ ετήσια ή περιοδικά λήμματα.

2. Η δημοπρασία πρὸς πολυετή κατὰ τὸ προηγούμενον άρθρον εκμισθωσιν ἀφορᾷ τὰ ἐγκεκριμένα λήμματα του δάσους και ενεργεῖται κατὰ τὸ ἀπὸ 19.11.1928 Διάταγμα «περί διαχειρίσεως δασῶν, κανονισμοῦ και τρόπου ύλοτομίας κλπ.», οὔτενος αἱ διατάξεις εφαρμόζονται και διὰ τοὺς μισθωτάς του προηγούμενου άρθρου. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν αἱ προθεσμίαι πρὸς δημοσίευσιν τῆς διακηρύξεως κατὰ τὰ άρθρα 104 και 111 του ὡς άνω Διατάγματος όρίζονται εις τριάκοντα ήμέρας διὰ τὴν αρχικὴν και δέκα ήμέρας διὰ τὴν επαναληπτικὴν δημοπρασίαν.

3. Τὸ εν τῇ δημοπρασίᾳ επιτυχανόμενον κατὰ μονάδα μισθωμα δασικῶν προϊόντων δύναται ανά διετίαν, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εγκαταστάσεως του μισθωτοῦ, ν' αναπροσαρμόζεται υπό του Υπουργοῦ Γεωργίας ή του άρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ μετά πρότασιν τῶν άρμοδίων Δασάρχου και Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν και γνώμην του Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν αναλόγως πρὸς τὸν υπό τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καταρτιζόμενον τιμάρθιον κριθείας ζωῆς και εν πάσῃ περιπτώσει αναλόγως πρὸς τὴν μεταβεβλημένην τυχόν νομισματικὴν κατάστασιν και εν νένει ήλλαγμένας οικονομικὰς συνθήκας.

4. Ἐάν τὸ εκμισθούμενον ετήσιον λήμμα ὑπερβαίνῃ τὰ 4.000 κυβικά μέτρα τεχνικοῦ ξύλου, ὁ μισθωτῆς ὀφχεοῦται να εμπιστευθῇ τὴν τεχνικὴν διοίκησιν τῆς εκμεταλλεύσεως εις ειδικόν, εντός ή παρὰ τὸ δάσος εδρεύοντα δασολόγον, κατέχοντα ειδικὴν ἄδειαν εξασκήσεως επαγγέλματος.

Εν περιπτώσει μη συμμορφώσεως του μισθωτοῦ, τὸ Υπουργεῖον Γεωργίας ἀποσπᾷ πρὸς τοῦτο δημόσιον δασάρχην, του οποίου αἱ νόμιμοι ἀπολαυσι και ἀποζημιώσεις βαρύνουν τὸν μισθωτὴν εἰσπραττόμενοι εν καθυστερήσει διοικητικῶς κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων εσόδων νόμους.

5. Κατὰ τὴν εκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν εκμισθωθέντων πρὸς πολυετή εκμετάλλευσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου, ὁ εκμισθωτῆς ὀφχεοῦται να προσλαμβάνῃ επί ίσοις ὁροις ἀμοιβῆς και εργασίας ὡς εργάτας τοὺς κατοίκους τῶν παρακειμένων πρὸς τὰ εκμισθωθέντα δάση χωρίων ή συ' οικισμῶν.

6. Η διάθεσις τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εκ δημοσίων, ανταλλαξιμῶν, κοινοτικῶν ή μοναστηριακῶν δασῶν δύναται να γίνεται και κατ' ἀπόκοπὴν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Εις τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην τὰ ύλοτομητέα δένδρα, αἱ ύλοτομητέαι συνδενδρία, ομάδες, λόγμαι, λωρίδες και συστάδες ή τὰ ύλοτομητέα τμήματα καθορίζονται πρὸ τῆς ὡς άνω δημοπρασίας σαφῶς εν τῷ δάσει και επί του εδάφους εἴτε διὰ προσημασίσεως τῶν ύλοτομητέων ή αντιθέτως τῶν παρακρατητέων δένδρων, εἴτε διὰ σαφούς επί του εδάφους καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἀποψιλωτικῆς ή άλλως ύλοτομηθησομένης εκτάσεως.

7. Τὰ άρθρα 88 και 89 του Ν. 4173/1929 «περί δασικοῦ κώδικος», ὡς έτροποποιήθησαν υπό τῶν άρθρων 2 και 3 του Ἀν. Νόμου 826/1937 «περί εκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν απ' ευθείας υπό του Κράτους ή διὰ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως ή συμβάσεως», ὡς και τὸ άρθρον 6 του Νομοθ. Διατάγματος 1644/1942 «περί τροποποιήσεως τῶν περὶ Δασῶν Νόμων» καταργοῦνται.

Άρθρον 9.

1. Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 7 και 8 του παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἔχουσιν εφαρμογήν και προκειμένου περί διαθέσεως ετοίμων δασικῶν προϊόντων τῆς απ' ευθείας υπό του Κράτους ενεργουμένης εκμεταλλεύσεως δασῶν και διὰ παράδοσιν αὐτῶν κατ' ἴσα ή ἄνισα ποσά κατὰ τὰ εν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας λεπτομερῶς καθορισθησόμενα. Καί εις τὴν περίπτωσιν ταύ-

την τὸ κατὰ μονάδα τίμημα ἀναπροσαρμόζεται ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 καθορίζεται.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πολυετὴς σύμβασις διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων τῆς Κρατικῆς Ἐκμεταλλεύσεως δασῶν δύναται νὰ λύεται μονομερῶς, δι' οἰονδήποτε λόγον, κατόπιν προτάσεως τῶν ἀρμοδίων Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, χωρὶς ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης τῆς συμβάσεως νὰ γενᾶται ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου οὐδὲν δικαίωμα ἀποζημιώσεως δι' ὑπέρογκον βλάβην, διαφυγὴν κέρδους κλπ. Εἰδικώτερον μεταξὺ τῶν λόγων τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως, δύναται νὰ εἴναι καὶ οἱ ἐξῆς :

1) Ἀδυναμία συνεχίσεως τῆς ἀπολήψεως τῶν διατεθέντων προϊόντων ἄνευ βλάβης τοῦ δάσους, τῆς ἀδυναμίας ταύτης διαπιστωμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ ὀφειλομένης εἴτε εἰς ἐσφαλμένην πρόβλεψιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς διὰ τὸ δάσος ἐγκεκριμένης δασοπονικῆς μελέτης ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν, τὸ ξυλῶδες ἀπόθεμα, τὸ λῆμμα, τὴν μέθοδον καὶ χρόνον ἀναγεννήσεως τοῦ δάσους κλπ. εἴτε λόγῳ ἐπελθούσης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως καταστροφῆς ἢ φθορᾶς σημαντικῆς τοῦ δάσους συνεπείᾳ πυρκαϊᾶς, προσβολῆς ἐντόμων, μυκήτων ἢ ἐκ λαθραίας ὑλοτομίας ἢ ἄλλης ἀπροβλέπτου αἰτίας.

2) Ἀδυναμία πραγματοποιήσεως τῶν ὑλοτομιῶν καὶ τῆς μετατοπίσεως τῶν προϊόντων εἰς τοὺς τόπους παραδόσεως ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἀπροβλέπτων.

3) Διακοπή, συνεπείᾳ ἐκδόσεως Νόμου, τῆς περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεως τῶν Δημοσίων Δασῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 140 τοῦ Ν. 4173) 1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καὶ μετὰ τὴν φράσιν «τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τῶν προσημειωθέντων δένδρων» προστίθεται ἡ φράσις «ὁ ὁποῖος σημειοῦται κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προσημάνσεως καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ νόμου προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

Οὐδεμία δημοπρατίασις δασικοῦ προϊόντος ποδὲς ἐμπορίαν ἐκ δημοσίου δάσους, δι' ἣν προβλέπεται προσήμεισις, ἐνεργεῖται, ἂν εἰς τὴν σχετικὴν διακήρυξιν δὲν προσαρτᾶται ἐν ἀντιγράφῳ τὸ δελτίον προσημάνσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ παράγραφοι 1, 2 τοῦ ἄρθρου 219 τοῦ Ν. 4173) 1929 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 192) 1946 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

Ὁ ὅποσδήποτε βλάπτων δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ προξενῶν εἰς αὐτὸ οἰανδήποτε φθοράν, ὁ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίας ἢ προκειμένου περὶ ἀτελῶν ὑλοτομιῶν ἄνευ ἐγκρίσεως ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἐργῶν, ὅπου ἀπαγορεύονται τοιαῦται, ἢ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ιδιοκτῆτου ἢ διακατόχου τοῦ δάσους, ὑλοτομῶν, κατασκευάζων ἢ συλλέγων δασικά προϊόντα καὶ ἐν γένει παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφ' ὅσον εἰδῇ καὶ αὐτοῦ διατάξεις δὲν ὀρίζουν ἄλλως, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἢ κράτησιν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐὰν οὐδεμία ἐκ τῆς παραδόσεως ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνῃ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ὡς ἐπ' ἐβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται ἐὰν τὸ δάσος εἴναι δημοσίον.

Οἱ παραβάται τῶν ἀστυνομικῶν περὶ δασῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Οἱ βλάπτοντες, καταστρέφοντες ἢ ἀφαιροῦντες δοχεῖα ρητίνης τοποθετημένα ἐπὶ πευκοδένδρων, δημοσίων ἢ μὴ τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ ζημίας μέχρι πεντακοσίων (500.000) χιλιάδων δραχμῶν διὰ πρόστιμου ἀπὸ διακο-

σίων (200.000) χιλιάδων μέχρις ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν (1.000.000) ἢ διὰ κράτησεως ἀπὸ 7 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ζημίας μεγαλυτέρας διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1.000.000 τοῦλάχιστον δραχμῶν ἢ φυλακίσεως ἐνὸς τοῦλάχιστον μηνὸς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Τὸ ἄρθρον 221 τοῦ Ν. 4173) 1929 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Ὅταν ἀδωατικὴ ἀπόφασις ἢ βούλευμα διατάσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατατρεθέντων δασικῶν προϊόντων, ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτῶν ἢ τῆς κατατρεθειμένης ἐγγυήσεως ἀραιρεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁ φόρος ἢ τὸ μίσθωμα αὐτοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῇ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ μισθώματος τῶν δασικῶν προϊόντων. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἔχουν ἐκποιηθῇ ταῦτα.

3. Τὸ ἄρθρον 224 τοῦ Ν. 4173) 1929 ὡς ἐτροποιοιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Ν. 4687 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Οἱ παραβάται τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ ἐκεῖνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὀργῶν ἐνεργοῦν οὕτοι, τιμωροῦνται. ἐὰν οὐδεμία ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δραχ. μὲ πρόστιμον μέχρι 500.000 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν δέκα ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

Διὰ ζημίας μεγαλυτέρας τῶν 500.000 δραχμῶν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

4. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 246 τοῦ Νόμου 4173) 1929 ὡς ἐτροποιοιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νομ. Διατάγματος 841 τοῦ 1941 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν κλπ.» προβλεπόμενον ποσὸν ἐκπλειστηριάσματος αὐξάνεται ἀπὸ 5.000 εἰς 500.000 δραχμῶν.

5. Κατ' ἐξαίρεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 211 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὰ δασικά ἐν γένει ὄργανα παντὸς βαθμοῦ διὰ τὰ περὶ τὰ δάση ἀνομήματα, δύναται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὡς μάρτυρες ἐν τῇ υποθέσει ἐν ἣ ἐξετέλεσαν καθήκοντα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματέως.

Ἀναγιγνώσκονται δὲ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν προδικασίαν ἐνορκιοὶ αὐτῶν καταθέσεις καθ' ἃς περιπτώσεις εἶναι δυσχερὲς ἢ αὐτοπρόσωπος αὐτῶν ἐμφάνισις.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 229 τοῦ Ν. 4173) 1929 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἤθελεν ἐπιβληθῇ ἐπὶ ἀσυγκομιστῶν ἐπὶ προϊόντων, ὁ ἀρμοδῖος Δασάρχης, ἢ ὁ Δασονόμος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δασονομείου μετὰ τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου, διὰ πρωτοκόλλου κοινοποιουμένου εἰς τὸν παρὰ νόμῳ ἐκχερσώσαντα ὑπολογίζει τὸ κατὰ προσέγγισιν συγκομισθησόμενον ποτόν, ὅπερ οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδῶτῃ τῷ Δασάρχῃ ἢ Δασονόμῳ ἅμα τῇ συγκομιδῇ. Ὁ μὴ συμμορφούμενος τῇ διατάξει ταύτῃ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ καθορισθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν προϊόντων τῆς γεωργικῆς καλλιεργείας εἰσπραττομένης κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχυούσας διατάξεις ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 326) 1937 ὡς ἐτροποιοιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 Α. Ν. 1460) 1938 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

6. Τὰ κατὰ τὴν ἀμέτῳ προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπολαμβανόμενα δασικά προϊόντα διατίθενται :

α) Ἄνευ δημοπρατίας καὶ δι' εἰδικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν συντασσομένων μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα προορίζονται διὰ τὴν θεωρητικὴν δημοσίαν ἀναγκῶν ἢ ἀναγκῶν τῶν ἐν τῷ Κράτει Σι-

δηροδορμικών Ἑταιρειῶν ἢ Ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου ἢ καὶ Ὁργανισμῶν ἐποπτευομένων καὶ ἐπιχορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὁ Αὐτόνομος Σταφ.δ κὸς Ὁργανισμὸς, ἢ Κοινοπραξία Συνεταιρικών Ὁργανώσεων Σουλτανίνας, ὁ Ὁργανισμὸς Τηλεπικοινωνιών Ἑλλάδος, Δ.Ε.Η. κλπ. τῆς συμφωνίας συναπτομένης εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, καὶ τῆς οἰκείας Ἑταιρείας ἢ τῶν Ὁργανισμῶν.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καθορισθεμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τιμὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς δοθείσης κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἐν δημοπρασίᾳ τοιαύτης, ἐφ' ὅσον ἔχει διενεργηθῇ τοιαύτη.

β) Ὁμοίως ἄνευ δημοπρατίας, εἰς Δασικούς Συνεταιρισμοὺς Ἐργασίας πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν των δι' ἰδίων μέσων καὶ δι' ἰδίων λογαριασμῶν, τοῦ τιμήματος διαθέσεως καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ, μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων δασάρχων καὶ ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

γ) Διὰ προχείρου δημοπρασίας εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μέχρι ποσοῦ δέκα κυβικῶν μέτρων πρὸς τῆς ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλου εἴδους δασικοῦ προϊόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ τιμὴ διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας λαμβανόμενης μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

δ) Διὰ κανονικῆς δημοπρασίας εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις. Τὸ τίμημα τῶν ἐκποιθέντων διὰ δημοπρατίας προϊόντων καταβάλλεται εἴτε ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τῆς ἐγκρίσεως διὰ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου, εἴτε τμηματικῶς ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν ἀκμήν αὐτῆς ἔχει περιληφθῇ ὁ ὅρος τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἔχει καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν δόσεων.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως καταβάλλει διὰ τακτικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ Δημοσίου Ταμείου τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιθέντων καὶ διὰ τὰ ὑπόλοιπα δύο τρίτα προτιμῶν εἰσπράξεων ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς ἐν τῷ μισθωτηρίῳ ὀριζομένης χρονολογίας ἐξοφλήσεως των.

Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ὁ ἀγοραστὴς παραλαμβάνει τὰ προϊόντα κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα.

ε) Ἐὰν ἡ δημοπρασία διαθέσεως ματαιωθῇ δις ἑνεκα μὴ προσελύσεως μειοδότην ἢ ἐὰν διενεργηθῇ δις καὶ αἱ προσφερθεῖσαι τιμαὶ κρίνονται ἀσύμφοροι, ἐπ' ἔρεται ἢ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας διάδοσις τῶν δημοπρατηθέντων εἰς Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ πάντα τρίτον προσφέροντα πλεονεξ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας λαμβανόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ γνωμάτευσιν τῶν ἀρμοδίων Δασάρχων καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν πάντως τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῆς ἐν δημοπρασίᾳ προσαναχωρήσεως προσφορᾶς.

Ἄρθρον 14.

1. Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νόμου 192)1946 «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ἀν. Νόμου 357)1937 κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 826)1937 Α. Ν. εἶναι ὅτι ἡ παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν χορηγεῖται εἴτε ἐπὶ τῷ αὐτῷ συμβατικῷ μισθώματι εἴτε καὶ ἐπὶ ἀναπροσηρμοσμένῳ μισθώματι.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 857)37 «περὶ παραχωρήσεως δημοσίων καὶ Κοινοτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 1460)38 «περὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς δασικῶν καυσίμων ὕλων κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἑπεται :

Δημόσιαι ἐκτάσεις, εἴτε δασῶν, εἴτε μερικῶς δασοσκεπείς εἴτε καὶ χωρτολιβαθίων πληροῦσαι τοὺς κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ὁρους δύναται νὰ παραχωρηθῶσι κατὰ κυριότητα εἰς φυσικὰ ἢ Νομικὰ Πρόσωπα ἰδιωτικοῦ Δικαίου δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας ἀρχῆς. Εἰς Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ εἰς Δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας ἐπιτρέπεται παραχώρησις τοιούτων ἐκτάσεων μόνον πρὸς τοὺς ἐν ἐδῶ ὡς τῆς ἐπομένης παραγράφου σκοποὺς καὶ ἄνευ δημοπρατίας. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καὶ ἢ ἢν πρόκειται διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἑκκλησιῶν Σχολείων. Νοσοκομείων τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ δημοσίων οἰκημάτων ἢ παραχώρησις πραγματοποιεῖται ἄνευ καταβολῆς τιμήματος. Αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις περιέρχονται ἐκ νέου καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀμὰ ὡς ἡθέλεν ἐκλείψει ὁ σκοπὸς δι' ὃν παρεχωρήθησαν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ παράγραφος 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 857)37 «περὶ παραχωρήσεως Δημοσίων καὶ Κοινοτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 2359)1940 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δασῶν κλπ.» συγγωνευόμεναι εἰς μίαν ὑπ' ἀριθ. 1 τροποποιεῖται ὡς ἑπεται :

1. Ἡ παραχώρησις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς. Ἀρμοδία πρὸς τοῦτο ἀρχὴ εἶναι :

α') Διὰ τὰς καταλλήλους πρὸς γεωργικὴν καὶ δειροκομικὴν καλλιέργειαν ἐκτάσεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς 2 παραγράφου τοῦ προηγούμενου ἄρθρου.

1) Ὁ Δασάρχης Προϊστάμενος τοῦ Δασαρχείου τῆς περιφέρειας ἐν ἣ καίται ἡ ἔκτασις, ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5 στρεμμάτα.

2) Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν τῆς περιφέρειας ἐὰν ἡ ἔκτασις εἶναι μεγαλύτερα τῶν 5 καὶ μέχρι 15 στρεμμάτων.

3) Ὁ οἰκείος Νυνάρχης ἐὰν ἡ ἔκτασις εἶναι μείζων τῶν 15 καὶ μέχρι 30 στρεμμάτων μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν ἀρμοδίων Δασικῶν Ἀρχῶν.

β') Διὰ πάσας τὰς λοιπὰς παραχωρήσεις οἰουδήποτε ἐμβαδοῦ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων περιπτώσεων ὡς καὶ διὰ τὰς τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς 2 παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παραχωρήσεις ἐκτάσεων ἐμβαδοῦ μείζονος τῶν 30 στρεμμάτων ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ Γεν. Διοικητής. Ἡ πρὸς γεωργικὴν ἢ δειροκομικὴν καλλιέργειαν παραχώρησις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἐχρυσῶν οἰκοπεδ. ἀξίαν ὡς κειμένων πληθύνον πόλεων ἢ χωρίων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου.

γ) Διὰ πάσας τὰς λοιπὰς παραχωρήσεις οἰουδήποτε ἐμβαδοῦ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων περιπτώσεων ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ Γεν. Διοικητής.

Διὰ τὴν παραχώρησιν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ὑπερβαίνουσιν τὰ 100 στρέμματα ἀπαιτεῖται γνωμάτευσις Δασάρχου καὶ Γεωπόνου Δημοσίου Ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α. Ν. 857)37 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων πρὸς παραχώρησιν ἀρχῶν, δι' ὧν ἀπορρίπτονται ἢ τροποποιεῖται αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Α. Ν. 857)37 «περὶ παραχωρήσεως κλπ.» ὡς

τούτο τροποποιείται διὰ τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς ἀμέσως ἀνωτέρας ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 857)37 προστίθεται 5 παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

5. Αἱ ἐκτάσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 857)37 «περὶ παραχωρήσεως κλπ.» ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ἐφ' ὧν ἀσχοῦνται: περιορισμένα κλασματικά δίκαια καρπώσεως νομίμως ἀναγνωρισθέντα δὲν παραχωροῦνται εἰς ἕτερον πλὴν τοῦ ἀσχοῦντος τὸ νομίμως ἀναγνωρισθὲν κλασματικὸν δίκαιον καρπώσεως.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἐδ. Β' τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 857)37 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 2359)1940 καὶ 19 τοῦ Ν. 192)1946 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἀκτήμονας ἢ ἀνεπαρκῆ ἰδιοκτησίαν κεκτημένους καλλιεργητὰς κατοίκους χωρίων ἢ κωμοπόλεων ἐφ' ὅσων ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν. Προστέτι εἰς κατοίκους χωρίων ἢ κωμοπόλεων στερουμένους ἰδιοκτήτου οἰκίας ἢ οἰκοπέδου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοιαύτης, μελισσοκόμους, πτηνοτρόφους, κτηνοτρόφους, μυλωνάρους, ἢ ἄλλους μικροβιοτέχνους στερουμένους καταλλήλου ἐκτάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ἢ κωμοπόλεως τῆς μονίμου κατοικίας των. διὰ τὴν συναφὴ πρὸς τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἐγκατάστασιν δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας κατὰ τόπον Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, τῆς ὁποίας μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ ἀρμόδιος δασάρχης, δημοσία δασικὴ ἔκτασις μέχρις ἐνὸς τοῦ πολὺ στρέμματος μετὰ προηγούμενον καθορισμὸν ταύτης ὑπὸ τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καθορίζεται καὶ τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ὡς ἄνω ἐκτάσεων, ὅπερ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις εἰς τρεῖς ἴσας ἀτόκους ἐτησίας δόσεις.

Τὸ ἀνωτέον τίμημα κατατίθεται ὑπὸ τῶν παραχωρησιούχων ὑπὲρ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποπληρωμῆς τοῦ καθορισθεμένου τιμήματος ἐντὸς τῆς τασσομένης κατὰ τὰ ὡς ἄνω προθεσμίας, ἡ παραχώρησις ἀνακαλεῖται καὶ ἡ παραχωρηθεῖσα ἔκτασις διατίθεται κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον ὑπὲρ ἐτέρου δικαιούχου.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Α. Ν. 857)37 ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται :

4. Ὁ εἰς δὴν παρεχωρήθη δασικὴ ἔκτασις διὰ τὸν ἐν ταῖς περιπτώσεσιν ε' καὶ ζ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 1 σκοπὸν, ὑποχρεοῦται: ὅπως ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς παραχωρήσεως ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὴν νομὴν τῆς ἐκτάσεως, ἄλλως ἐκπίπτει τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως δικαιωμάτων του ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὀριζομένων.

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Α. Ν. 857)37 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Παραχώρησις τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ Α. Ν. 857)1937, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, ἀναφερομένων ἐκτάσεων πρὸς γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν (περίπτωσις α' καὶ β) τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 γίνεται κατὰ τὰς προηγούμενας διατάξεις, ὅταν ἡ πρὸς παραχώρησιν ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 100 στρέμματα, προκειμένου περὶ γεωργικῆς ἢ δενδροκομικῆς καλλιέργειας, ἐπὶ πλέον δὲ εἶναι καὶ αὐτοτελής.

Ἄρθρον 22.

Δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις παραχωρηθεῖσαι προσωρινῶς, βάσει τοῦ Α. Ν. 857)37 «περὶ παραχωρήσεως δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων κλπ.», διὰ γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν, δι' ἧς ἂν καὶ καταβλήθῃ τὸ τίμημα ἐξ ὕλοκληρου πρὸ τοῦ Νόμου 18)1945 «περὶ νομισματικῆς διαρρυθμί-

σεως», δὲν ἐξεδῶθῃ τὸ οἰκεῖον παραχωρητήριον ἐκ λόγων ὀφειλομένων εἰς τὴν κατοχικὴν περίοδον, παραχωροῦνται ὅριστικῶς, ἐφ' ὅσον αὗται ἡξιοποιήθησαν. Ἐὰν ἔχῃ καταβληθῇ μέρος τοῦ τιμήματος, ἡ ὀριστικὴ παραχώρησις λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν καταβολὴν καὶ τοῦ ὑπολοίπου, ἀναπροσαρμοζομένου βάσει τῶν κρατουσῶν οἰκοομικῶν συνθηκῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 23.

1. Παραχωρήσεις ἐκ τοῦ Δημοσίου κτήματος Μανωλάδος γενόμεναι πρὸς γεωργούς εἴτε βάσει τοῦ Α. Ν. 857)37 εἴτε βάσει τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰσχυσασῶν διατάξεων τῆς Δασικῆς Νομοθεσίας, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι ἔστω καὶ ἂν καθ' οἷονδήποτε τρόπον προκύπτει ἀκυρότης τῶν τοιούτων παραχωρήσεων χωρεῖ δὲ περαιτέρω ἡ ἐκδοσις τῶν οἰκείων παραχωρητηρίων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ὑπηρεσίας.

2. Ἐὰν διὰ τὰς ἀνωτέρω παραχωρήσεις εἶχε καθορισθῇ τίμημα πρὸ τῆς 28)4)1941 ἢ ὑποστραμένη τυχὼν ὀφειλὴ θεωρεῖται ἀποσβεσθεῖσα δυνάμει τοῦ Νόμου 18)1944.

Ἐὰν τοιοῦτον τίμημα δὲν ἔχει καθορισθῇ, ἐφορμίζονται αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Παραχωρήσεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, γενόμεναι πρὸς Κοινότητα θεωροῦνται: ὡς γενόμεναι πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν κατοίκων αὐτῶν διὰ διανομῆς τῶν παραχωρηθεισῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐκτάσεις τοῦ κτήματος Μανωλάδος καταληφθεῖσαι αὐθαίρετως παρ' ἀγροτῶν μέχρι τῆς 28.4.41 δὲν δύναται ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον ἀναζητήσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου δι' ἀποβολῆς τῶν κατόχων.

Αἱ ἐκτάσεις αὗται καὶ μέχρις ἐνὸς γεωονικῶν κλήρου τῆς οἰκείας περαιοσεως, παραχωροῦνται διὰ πρόξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ πρότασιν ἡτιολογημένην τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τῆς αὐτῆς πρόξεως καθορίζεται καὶ τὸ τίμημα τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρον τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς τρεπούσης ἀξίας τοῦ ἀκινήτου καὶ ὅπερ ἐξοφλεῖται εἰς 10 ἐτησίας δόσεις.

Τεκμήριον τῆς αὐθαίρετου καταλήψεως ἀποτελεῖ τὸ πρωτόκολλον τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας περὶ ἀποβολῆς τοῦ κατόχου.

5. Ἐκτάσεις τοῦ αὐτοῦ κτήματος καταληφθεῖσαι αὐθαίρετως ἀπὸ τῆς 28.4.51 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ)τος 2185)52 ὑπόκεινται εἰς διάθεσιν κατὰ Ν. Δ)μα 1297)49 καὶ τὸν Ἀγροτικὸν ἐν γένει Νόμον.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διάθεσιν τῶν ἐκτάσεων, προτιμῶνται οἱ αὐθαίρετοι κάτοχοι, ἐφ' ὅσον συγκεντρῶν τὰ προτόντα τοῦ ἀκτήμονος, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, γαλλιεργητοῦ καὶ μέχρις ἐκτάσεως συμπληρώσεως μετὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας ἓνα γεωγονικὸν κλήρον. Ἡ ἔκτασις τοῦ ἀναγνωριζομένου αὐτοῦ κλήρου συμπληροῦται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένης ἐκτάσεως, ἐὰν δὲ ἡ κατεχομένη αὐτὴ ἔκτασις εἶναι μείζων τοῦ κλήρου τὸ πλεόνασμα διατίθεται ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νομ. Δ)τος 2185)1952 καταργεῖται.

Ἄρθρον 24.

Τὰ ἄρθρα 5, 6 καὶ 9 τοῦ Α. Ν. 875)1937 τροποποιεῖται καὶ συμπύσσονται ὡς κατωτέρω:

1. Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, μερικῶς δασοσκεπῇ λιβάδια, ἢ ὀρεινοὺς βοσκοτόπους καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, ἢ εἰς μέρη αὐτῶν εὐρισκόμενα μάλιστα μετὰ ἐνεργηθεῖσαν ὕλοτομίαν εἰς κατάστασιν φυσικῆς ἢ τεχνητῆς ἀναγεννήσεως, πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ἀναγεννήσεως ταύτης, ἐπίτασιν τῆς δασικῆς αὐξήσεως, ἀναχλοασμὸν καὶ ἐμπλουτισμὸν τοῦ ἐδάφους διὰ καταλλήλων κτηνοτροφικῶν φυτῶν προκειμένου περὶ χορτολιβαδίων καὶ ὀρεινῶν βοσκοτόπων καὶ ἐν γένει πρὸς βελτίωσιν τῆς δασοπονίας, λιβαδοπονίας καὶ ὀρεινῶν βοσκοτόπων διὰ μέσων δασοκομικῶν, ὕλωρικῶν, διαχειριστικῶν ἢ δι' ἐκτελέ-

σεως τεχνικών ή φυτοκομικών έργων δύναται διὰ δασικής απαγορευτικής διατάξεως νὰ καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς συνολικῶς καὶ κατ' οἰκογένειαν καὶ τὸ εἶδος τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων τῶν δυναμένων νὰ βόσκωσιν ὀλιγῶς ἢ μερικῶς ἢ νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ βοσκὴ ὠρισμένου ἢ καὶ παντὸς εἶδους ζώου.

2. Ὁμοίως δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως δύναται ν' ἀπαγορεύηται κατὰ τ' ἀνωτέρω ἢ βοσκὴ εἰς δάση, μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις, ἢ χορτολιβάδα, ἔχοντα ἀρχαιολογικὴν, ἢ ἱστορικὴν σπουδαιότητα ἢ προοριζόμενα διὰ φυσικὴν προστασίαν ἢ ἐκτροπὴν κυνηγετικῶν ἢ σπανίων ζώων καὶ πτηνῶν ὡς ἐπίσης διὰ λόγους ὑγεινούς αἰσθητικούς ἢ ἑξωραϊστικούς εἰς τοιαύτας ὡς ἄνω ἐκτάσεις ὑπερκεκμημένας ἢ περκακωμένας Ἐκκλησιῶν, πόλεων, λουτροπόλεων, χωρίων, συνοικισμῶν, νοσοκομειακῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων ἢ τοιούτων ἀνηκουσῶν εἰς κοινωφελεῖς ὀργανισμούς.

Δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως δύναται νὰ ἀπαγορεύεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπίσης ἡ βοσκὴ καὶ εἰς περιοχὰς ἐκτελουμένων έργων ἀποξηράνσεως γαιῶν, ἐνθα ἐνεργήθησαν ἢ ἐνεργοῦνται ἀναδασώσεις, ὡς εἰς τὰς πεδιάδας Σερρών καὶ Θεσσαλονίκης.

3. Ἐὰν δασοπονικὸν ἢ ὀρεινῶν ὑδρονομικῶν έργων σχέδιον τι, ἢ τοιοῦτον διαχειρίσεως καὶ βελτιώσεως βοσκοτόπων, ἢ μελέτη κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καθορίξῃ περιορισμὸν ἢ ἀπογόρευσιν βοσκῆς ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1, αἱ σχετικαὶ δασικαὶ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἐκδίδονται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου εὐθὺς ὡς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ἢ τῆς μελέτης γίνεῖ ἐναρξίς τοῦ έργου.

4. Ἐφ' ὅσον διαχειριστικὸν σχέδιον ἢ μελέτη δασῶν ἢ βοσκοτόπων ἢ σχέδιον ἢ μελέτη ὀρεινῶν ὑδρονομικῶν έργων προβλέπει περιορισμούς ὡς πρὸς τὴν βοσκὴν κατὰ χώρον, χρόνον, εἶδος ζώων κλπ. ὁ συντάκτης τούτου ἢ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν κλπ. ὁ ἐπαλθθευτής, πρὶν ἢ ὑποβάλλει τούτο πρὸς ἐγκρίσιν γνωστοποιεῖ πρὸς τὰ ἀρμόδια Δημοτικὰ ἢ Κοινοτικά Συμβούλια τὰς ἐπὶ τῶν περιορισμῶν τῆς βοσκῆς προδιαγραφόμενας προτάσεις καὶ ἀναμένει ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας τὴν σχετικὴν ἀποφιν ἢ εὐχὴν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, μεθ' ὃ συνυποβάλλει ταύτην, ἐὰν ἀποσταλῇ εἰς αὐτὸν τοιαύτη, μετὰ τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων του εἰς τὴν πρὸς ἐγκρίσιν ἀρμόδιαν ἀρχὴν.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Α. Ν. 875)37 «περὶ βοσκῆς κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ τῶν περιπτώσεων θεσπίσεως ἀπαγορευτικῆς διατάξεως στηριζομένης εἰς ἐγκεκριμένον σχέδιον ἢ μελέτην, ἢ τοιαύτην κατόπιν πυρκαϊᾶς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ 24 παραγράφου 3 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος καὶ τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 875. Ὁ Δασάρχης πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν κατὰ τὰ λοιπὰ ἁρθρα τοῦ παρόντος Νόμου δασικῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων βοσκῆς, ἀποστέλλει πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δημοτικὸν ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἀντίγραφα τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς ἐκδοσιν δασικῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως, ἵνα αὕτη κοινοποιηθῇ ἀρμόδιως παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοικισμοῦ, χωρίου, κομποπόλεως ἢ πόλεως καὶ ἀναμένει ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας τὴν σχετικὴν ἀπάντησιν ἢ εὐχὴν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ μετὰ παρέλευσιν ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ὁ Δασάρχης προβαίνει εἰς περαιτέρω ἐνεργείας διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως βοσκῆς ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀντίρρησης διευτυπώθη ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ ἐντὸς τῆς προθεσμίας δὲν ἐδόθη ἀπάντησις. Ἄλλως ὑποβάλλει τὸ σχέδιον τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως μετὰ τῆς ἀπάντησεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν Δασῶν, ὅστις καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἢ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου ταύτης.

2. Προκειμένου περὶ δασικῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων βοσκῆς στηριζομένων ἐπὶ ἐγκεκριμένων μελετῶν ἢ σχεδίων

οὐδεμία τροποποιήσις ἐπιτρέπεται ἄνευ προγενεστέρως τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου ἢ τῆς μελέτης ὑπὸ τῆς ἐγκρίσεως ταύτην Ἀρχῆς.

3. Τροποποιήσεις ἢ ἀνανεώσεις τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον λοιπῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων βοσκῆς ἐγκρίνονται κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ἐφ' ὅσον ἔχουσιν αὗται θεσπισθῇ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δασάρχου, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου δὲ καὶ κατόπιν προτάσεως τοῦ Δασάρχου καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι θεσπισθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν.

4. Ἡ δασικὴ ἀπαγορευτικὴ διάταξις ἰσχύει μόνον μετὰ τὴν ἐπιμελείαν τοῦ Δασάρχου δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τοὺς συνοικισμούς, Χωρία, Κομποπόλεις ἢ Πόλεις ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ ἐκτάσεις ὅπου περιρρίζεται ἡ ἀπαγορεύεται ἡ βοσκὴ.

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἁρθροῦ 13 τοῦ Α. Ν. 875)31 «περὶ βοσκῆς κ.λ.π.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Αἱ ἐκδιδόμεναι δασικαὶ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἰσχύουσι διὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν προβλεπόμενον χρόνον.

Ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τούτων προσεχούσας κτὴν ὁτοφικῆς περιόδου, τοῦτέστιν εἴτε τῆς χειμερινῆς ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου εἴτε τῆς θερινῆς ἀπὸ 23 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ τῶν περιπτώσεων θεσπίσεως ἀπαγορευτικῆς διατάξεως κατόπιν πυρκαϊᾶς ἰσχυουσῶν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Α. Ν. 875)37 «περὶ βοσκῆς κλπ.» ἐξαιρέσει τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως τῶν πυρκαϊῶν. αἱ λοιπαὶ ἀπαγορευτικαὶ δασικαὶ διατάξεις δὲν δύναται ὅπωςδὴποτε νὰ τεθῶσιν ἐν ἰσχύϊ πρὸ τῆς παρελεύσεως διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσίευσιν τούτων.

2. Κηρύσσονται πρὸς ἐφαρμογὴν τὰ μέγρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσθέντα δασικὰ ἀδικήματα βοσκῆς καὶ ἐγκρισμάτων. αἱ δὲ τυχὸν ἐκδοθεῖται καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖται δικαστικαὶ ἀποφάσεις εἰς τὰς συνεπείας, ἑξοδα καὶ ἀποζημιώσεις ἐν γένει ὡς καὶ ἡ περίπτωσις τοῦ ἁρθροῦ 229 τοῦ Δ. Κ. ἐπὶ τῶν ἀσυγκομίστων προϊόντων ἀποβάλλουσι πᾶσαν ἰσχύν.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 1460)38 «περὶ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς δασικῶν καυσίμων ὑλῶν κλπ» προστίθεται καὶ δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Πρὸς προστασίαν τῶν Δασῶν τῆς Χώρας ἐκ βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυητῶν δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Τεχν. Συμβουλίου Δασῶν νὰ ἐπιτρέπεται ὑπὸ ὅρους ἢ καὶ ν' ἀπαγορεύεται ἐντελῶς καθόλου τὸ Κράτος ἢ περιφερείας τούτου ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ παντὸς εἶδους ξυλείας, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ξυλίνων τεκνῶν ὡς καὶ φυτῶν, σπόρων, ρύλλων ἀνθέων φυτικῆς γῆς, χωμάτων, ἔρματος πλοίων ἐκ χώματος ὡς καὶ χαλίκων καὶ ἄμμου περιεχόντων χώματα.

Τὰ παρὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγορευτικὴν ἀπόφασιν τυχὸν εἰσαγόμενα εἶδη κατὰσχονται παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ καταστρέφονται διὰ πυρὸς ἐπὶ τόπου, ὁ δὲ παραλήπτης τούτων τιμωρεῖται μετὰ τὴν χρηματικὴν ποινὴν 5.000.000 δραχμῶν καὶ μετὰ φυλάκισιν μέχρι ἑξέ μηνῶν.

Μετὰ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ὁ μεταφέρειν τοιαῦτα εἰς ἄλλην περιφέρειαν τῆς Χώρας ἐκείνης τῆς τυχὸν ἀρχικῶς καθορισθείσης πρὸς εἰσαγωγὴν τὰ δὲ εἶδη κατὰσχονται καὶ καταστρέφονται κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐπὶ τόπου.

Τὰ ἑξοδα καταστροφῆς βαρύνουσι τὸν παραδάτην ἰδιοκτήτην τῶν ἐν λόγῳ εἰδῶν καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 28.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ Α. Ν. 1627)1939 «περὶ δασικῶν (Συν)σμῶν ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 7 τοῦ Α. Ν. 2359)1940 καὶ 1 τοῦ Α. Ν. 854)1946, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ ρητνευομένων δασῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως ὀρίζεται μέχρι 5 ἐτῶν. Ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μισθώσεις δύνανται νὰ παραταθῶσι μέχρι συμπληρώσεως τῆς πενταετίας, ἀναπροσαρμοζομένου τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 29.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α. Ν. 1700 τοῦ 1939 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

1. Τὰ ἔργα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Δασικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἴτε δι' ἐργολαβίας κατὰ τὰ περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν διατεταγμένα, εἴτε ἀπ' εὐθείας ἀπολογιστικῶς δι' αὐτεπιστασίας, εἴτε ἀπολογιστικῶς δι' αὐτεπιστασίας καὶ μικροεργολαβιῶν συνομολογουμένων δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας δι' ἐπὶ μέρους ἐργασίας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ἐπὶ ἐπείγουσῶν περιπτώσεων ἢ ὅπου κρίνεται ἀσύμφορος ἡ δι' ἐργολαβίας ἐκτέλεσις τῶν ἔργων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπολογιστικῶς δι' αὐτεπιστασίας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δασ. Ὑπηρεσίας, εἴτε ἀπολογιστικῶς δι' αὐτεπιστασίας καὶ μικροεργολαβιῶν συνομολογουμένων δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας δι' ἐπὶ μέρους ἐργασίας.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, προκειμένου τὸ Ἐθν. Ἰδρυμα τοῦ Βασιλέως ἢ ὁ Ἐρανος Προνοίας Βορείων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος νὰ προβῇ εἰς ἀξιοποίησιν δασικῶν περιοχῶν διὰ διανοίξεως καὶ κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, νὰ ἐκχωρῇ τὸ δικαίωμα ἀπολήψεως ποσότητος τῶν πρὸς ἐμπορίαν βάσει δασικῶν μελετῶν προβλεπομένων δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀξιοποιουμένης περιφερείας πρὸς ἐξόφλησιν τῶν παρὰ τῶν Ὁργανισμῶν τούτων διατιθεμένων δαπανῶν.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 1700 τοῦ 1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

Τὴν ἀμεσον ἐποπτείαν καὶ τὸν τεχνικοοικονομικὸν ἐλεγχον τῆς ἐκτελέσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων ἔργων ἐνεργεῖ ὁ ἀρμόδιος Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν, τὴν γενικωτέραν δὲ ἐποπτείαν τῆς ἐκτελέσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ἔργων τούτων, κατ' ἐντολὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου τριμελὲς ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Β. Διατάγματος καθορισθέντα.

Ἄρθρον 31.

Δασικαὶ ὁδοὶ θεωροῦνται αἱ ὁδοί, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῶν δασῶν, αἱ ἐξυπηρετοῦσαι τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὰς μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως δασικὰ ἔργα, ἐφόσον δὲν συμπίπτουν μὲ τὸ δίκτυον τῆς ἐθνικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 32.

Ἡ χρηματοδότησις τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγικῶν Ἐργῶν Μακεδονίας (Υ.Π.Ε.Μ.) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δασικῶν ἐν γένει ἔργων, ὧν ἡ δαπάνη βαρύνει τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν) γίνεται δι' ἐπιχορηγήσεως τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης ὑπὸ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν σχετικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ὑπὲρ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐξυπηρετεῖται οἰκονομικῶς ἡ εἰρημένη Ὑπηρεσία.

Ἡ διαχείρισις ὑπὸ τῆς Υ.Π.Ε.Μ. τῶν ἐπιχορηγήσεων τούτων καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἀπόδοσις λογαριασμοῦ, ἐκτελεῖται κατὰ τὰς διὰ τὴν ὕπηρεσίαν ταύτην ἰσχύουσας διατάξεις.

Τὰ παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγικῶν Ἐργῶν Μακεδονίας ἀγορασθέντα καὶ ἀγοραζόμενα πάσης φύσεως μόμιμα ἢ ἀναλώσιμα ὑλικά εἰς θάρος πιστώσεων τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν καὶ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῆς περιφερείας τῆς Υ.Π.Ε.Μ. ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης καὶ ἀποτελοῦν περιουσιακὰ αὐτῆς στοιχεῖα.

Ἄρθρον 33.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 1 Α. Ν. 1791)39 «Περὶ δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τὴν δασοπονίαν εἰς τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση...», ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Οἱ μισθοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι ἀποδοχαὶ τοῦ ὡς ἔνω Δασάρχου καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1953 — 54.

Ἄρθρον 34.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 2204) 1940 «Περὶ Δασικῆς Φορολογίας» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

1. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν προοριζόμενα βαλανίδια ἢ κεράτια τὰ προσρχόμενα ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, εἰσπράττεται δημοσίος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ πίνακος διατιμῆσεως δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας διὰ τὴν ὁποίαν δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξελέγξεως.

2. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν συλλεγόμενα βαλανίδια καὶ κεράτια εἰσπράττεται μίσθωμα κατόπιν ἐνοικιάσεως τούτου κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχύουσας περὶ ρητίνης ἐκτὸς ἐὰν ἡ συλλογὴ αὕτη εἶναι κεκτημένον κλασματικὸν δίκαιον τρίτων, ὅποτε τὸ κατὰ τὸν πίνακα διατιμῆσεως καθοριζόμενον μίσθωμα, εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 35.

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 2204)1940 «περὶ δασικῆς φορολογίας» τροποποιεῖται ὡς κατωθι :

«β') Τὰ εἰς τὴν Ἑπτανήσον ἀπολαμβανόμενα καὶ μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ὑλοτομίας δάσους ἢ μερικῶς δασοσκεπὺς ἐκτάσεως ὅποτε δὲν καταβάλλεται μὲν ἐπίσης φόρος ἢ μίσθωμα, ἀπαιτεῖται ὅμως ἀτελὲς ἀδεία τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως ἐκτὸς τῆς Ἑπτανήσου μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα ὑποβάλλονται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν τῷ πίνακι διατιμῆσεως ἀναγραφομένου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας παρὰ τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς».

Ἄρθρον 36.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Α. Ν. 2204)1940 «περὶ Δασικῆς Φορολογίας» προβλεπόμενος δασικὸς στρεμματικὸς φόρος καθορίζεται ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς ἑκατὸν (100) κατὰ στρέμμα.

Ἄρθρον 37.

1. Ἀδειαι ὑλοτομίας ἐκδοθεῖσαι διὰ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος μισθώματος ἢ φόρου εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται μετὰ τὴν ἐκδόσιν τῆς ἀναπροσαρμογῆς ἢ αὐξομειώσεων μισθώματος ἢ φόρου διὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενα ποσὰ δασικῶν προϊόντων.

2. Εἰς ἀδείας ὑλοτομίας κατὰ τὴν ἐκδόσιν τῶν ὁποίων κατεβλήθη ποσοστὸν μόνον τοῦ ἀνήκοντος μισθώματος ἢ φόρου ἢ ἀναπροσαρμογῆς ἢ αὐξομειώσεως χωρεῖ κατὰ τὴν ἐξελεγχθῆναι μόνον διὰ τὸ ὀφειλόμενον εἰσέτι ποσόν.

Ἄρθρον 38.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 2204) 1940 «Περὶ Δασικῆς Φορολογίας» καταργοῦνται, τῶν ὑπολειπομένων παραγράφων 3 καὶ 4 λαμβανουσῶν τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2.

Ἄρθρον 39.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 841)1941 Ν. Δ)τος «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων κλπ.» τροποποιεῖται οὕτω :

1. Ἡ σύνταξις δασοπονικῶν μελετῶν μὴ δημοσίων δασῶν παρὰ Δασολόγων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ Α. Ν. 1791)39 «περὶ δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τὴν δασοπονίαν εἰς τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση, τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ὡς καὶ εἰς τοιαῦτα Κοινοφελῶν ἐν γένει Ἰδρυμάτων» τοῦ Ν. 1570)1950 «Περὶ Διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως Κοινοτικῶν δασῶν Θάσου» καὶ τοῦ Ν. 2185)1952 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ διοικήσεως διοχειρίσεως καὶ ἐγκαθαρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας» διὰ τὰ ἀνταλλάξιμα δάση

απαγορεύεται καταργουμένης πάσης αντιθέτου διατάξεως.

2. Εἰς τοὺς Δασολόγους δημοσίους υπαλλήλους, τοὺς συντάσσοντας δασοπονικὰς μελέτας μὴ δημοσίου δάσους κατὰ τὴν ἐξαίρεσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, καταβάλλονται παρὰ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων τὰ διὰ τούτους προβλεπόμενα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁδοπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιπροσθέτως ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν μελετῶν τούτων (ἐργατικά, χαρτογράφησις, σχεδιάσις, δακτυλογράφησις κλπ.) ἐκχωριζομένης κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς μελέτης.

Ἄρθρον 40.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Α. Ν. 2359) 40 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὀριζομένη προθεσμία διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν καταστατικῶν τῶν δασικῶν Συνεταιρισμῶν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1627) 1939 παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1953 θυνάμενου μετὰ ταῦτα τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐγκρίσιν ἢ μὴ καρπώσεων δι' αὐτοὺς συνεταιρικὰ δάση δὲν συνεστήθησαν κατὰ τὸν Α. Ν. 1627) 40, συνεταιρισμοὶ ἰδιοκτησίας ἢ ὑφιστάμενοι τοιοῦτοι δὲν προσήρμωσαν πρὸς τὸν Νόμον τοῦτον τὰ καταστατικά αὐτῶν.

Ἄρθρον 41.

Διὰ Β. Δ. ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ ἐκχωρηθῶσι ἀρμοδιότητες τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ πρὸς τοὺς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν, καὶ Δασάρχας.

Ἄρθρον 42.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Ν. Δ. 841 ἔτους 1941 «περὶ λήψεως μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθειῶν συνθηκῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Αὐτοτελὴ δασύλλια ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν πενήκοντα (50) στρεμμάτων περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν μὴ γειτνιαζουσῶν μὲ δημοσία δάση δύναται ν' ἀναγνωρισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὡς ἰδιοκτησία τῶν κατόχων τούτων ταῦτα, ἐφ' ὅσον βεβαιούται δι' ἡτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ὅτι διατελοῦν ἀπὸ τριακονταετίας ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιωπαρῶν των. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐκνίκησιν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν.

Εἰδικῶς διὰ τὰς Νέας Χώρας δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἰδιοκτητὰ τοιαῦτα δασύλλια, περιορίζων τὴν ἐκτασὶν μέχρις ἑκατὸν στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν Τουρκικῶν Κτηματολογικῶν βιβλίων ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ διεκδικοῦντες ἢ οἱ προκάτοχοι αὐτῶν ἦσαν ἰδιοκτητὰι ἢ νομεῖς πρὸ τοῦ ἔτους 1912.

Εἰς ὁρεῖνὰς περιφερείας τῆς Ἠπείρου, ὅπου οἱ κάτοικοι ἐλλείπει καλλιεργησίμων γαιῶν ἐκπαλαὶ ἔκαιον ἐκ περιτροπῆς θαμνώδεις δασικὰς ἐκτάσεις πρὸς καλλιέργειαν κριθῆς, σικάλεως, βρώμης κλπ. δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας μετὰ πρότασιν τοῦ Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐκμετάλλευσιν, ὀρίζων καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς καλλιέργειας.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 841 τοῦ 1941 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθειῶν συνθηκῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτιμήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καθορίζει τὴν πληρωτέαν τιμὴν τοῦ 1) 5 εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς βάσει τῆς τρεχούσης αὐτῶν ἀξίας καὶ γνωστοποιεῖ ταύτην μετ' ἀναλυτικοῦ πίνακος τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως εἰς τὸν αἰτησάμενον τὴν παραχώρησιν ἰδιοκτητικὴν τῶν 4) 5, ὁ ὁποῖος ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, ἂν ἀποδέχεται τὴν ὀρισθεῖσαν τιμὴν ἢ νὰ ὑποβάλῃ τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις του.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἀνακοινεῖ τὴν ἀπόφασιν του εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην.

Ἐὰν δ' οὗτος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δηλώσῃ ἀποδοχὴν ἐκδίδεται ἡ περὶ παραχώρησεως ἀπόφασις κοινοποιουμένη εἰς αὐτόν.

2. Μετὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 841 τοῦ 1941 προστίθεται κατὰ σειράν καὶ ἑτέρα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 6α, ἔχουσα οὕτω:

Τὴν σχέσιν ἐκαστοτε τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτίνην τοιαύτην ὀρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 841 τοῦ 1941 ταχθεῖσα εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας τῶν 4) 5 προθεσμία μέχρι τῇ 31 Αὐγούστου 1943 διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως παραχώρησεως τοῦ 1) 5, παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ Ἰουνίου 1954.

4. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 841) 1941 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευρισκομένης προσόδου ἀφαιρῶνται τὰ τυχόν βαρύνοντα τὸ δάσος κλασματικὰ δίκαια καρπώσεως καὶ οἱ βαρύνοντες τὸ δάσος καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν δασικὰ προϊόντα νόμιμοι φόροι, ὡς καὶ ποσοστὸν 10 ο) ο, λόγῳ ἐξόδων διαχείρισεως, διοικήσεως καὶ φυλάξεως. Τὸ ἐπιτόκιον πρὸς κεφαλαιοποίησιν τῆς καθαρᾶς προσόδου διὰ τῇ ἐκτίμησιν τοῦ δάσους ὀρίζεται εἰς 10 ο) ο».

5. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ Ν. Δ. 841) 1941 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«6. Ἡ πληρωμὴ τοῦ ὡς ἄνω ὑπολογισθέντος τιμήματος τοῦ 1) 5 γίνεται, εἴτε ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ παραχώρησεως ἀποφάσεως, ὅποτε τὸ ὑπολογισθὲν τίμημα μειοῦται κατὰ 30 ο) ο, εἴτε εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας χρεωλυτικὰς δόσεις. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐν ᾧ συγχρόνως ὑπογράφονται ὁμολογίαι διὰ τὰς ὀφειλομένας ὑπολοίπους δόσεις. αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐξοφλητέαι τὴν 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπὶ ἐκάστης ὀφειλομένης δόσεως ὑπολογίζεται καὶ τόκος 5 ο) ο ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὁμολογίας μέχρι τῆς ἡμέρας λήξεως αὐτῆς ἀναγραφόμενος ἰδιαίτερώς ἐπὶ τῆς ὁμολογίας. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῆς ὁμολογίας πρὸ τῆς λήξεώς της, ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ ἐξοφλοῦντος ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τόκος».

Ἄρθρον 44.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 482) 1943 «περὶ τρόπου ἐκδικάσεως τῶν δασικῶν ἀδικημάτων κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὡς ἄνω τίμημα ὡς καὶ τὸ μίσθωμα τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος εἰσάγονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἔσθλα δασῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1857) 1944 «περὶ τροποποιήσεως τῆς Δασικῆς Νομοθεσίας» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Ἐφεξῆς καὶ διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐκτάσεις ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 215 τοῦ Νόμου 1173) 1929 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ὡς τοῦτο τελικῶς ἀντεκατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου 192) 1946.

Ἄρθρον 46.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1857) 1944 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1) Δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις μέχρις ἑκατὸν στρεμμάτων ἀφαιρέτως καταληφθεῖσαι δι' ἐκχωρήσεως καὶ καλλιεργείας κατὰ τὴν ἐμπόλεμον περίοδον καὶ τὴν μετέπειτα τῇ συμμοριακῇ δράσει τοιαύτην μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1951 καὶ μὴ παραχωρηθεῖσαι εἰς τρίτους διὰ παραχωρητηρίων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ., παραχωροῦνται εἰς τοὺς καταλαβόντας αὐτὰς παρὰ τῶν οἰκείων Δασαρχῶν, ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 στρέμματα, παρὰ τῷ Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν αὐτῶν εἶναι μείζον τῶν 15 καὶ μέχρι 30 στρεμμάτων, παρὰ τῶν οἰκείων δὲ Νομαρχῶν ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν αὐτῶν εἶναι μεγαλύτερον τῶν 30 καὶ μέχρι 50 στρεμμάτων.

Διὰ τὰς πέραν τῶν 50 στρεμμάτων ἐκτάσεις ἀρμόδιος τυγχάνει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἢ ὁ Γενικὸς Διοικητής.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησις ἐνεργεῖται μετ' ἐνδεσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ ὅτι αἱ πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεις πληροῦσι τὰς προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 102 Ν. 4173 «περὶ δασικοῦ Κώδικος» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καὶ ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὴν παρῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ δάσους ἐξαιρέσει τῶν διαπλάσεων τῆς ἀμφοῦς ζώνης ἀειφύλλων πλατυφύλλων καὶ τῆς περὶ αὐτὰς πρὸς τὴν περὶ αὐτὰς εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ τελευταία περίπτωση.

3. Τὸ τίμημα ἐξαγορᾶς κατὰ στρέμμα τῶν ἐκτάσεων τούτων, ὁρίζεται ἀναλόγως τῆς γονιμότητος αὐτῶν, ἀπὸ 75000 μέχρις 100.000 δραχμῶν ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 στρέμματα, ἀπὸ 101.000 μέχρις 200.000 δραχμῶν ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτασις εἶναι μεγαλυτέρα τῶν 15 καὶ μέχρις 30 στρεμμάτων καὶ ἀπὸ 201.000 μέχρις 300.000 διὰ τὰς μεγαλυτέρας τῶν 30 στρεμμάτων ἐκτάσεις.

Τὸ συνολικὸν τίμημα καταβάλλεται εἰς ἐτήσιαις δόσεις οὐχὶ πλείονας τῶν πέντε ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 200.000 δραχμῶν, ἡ ἐφ' ἅπαξ ἐφ' ὅσον εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τούτου.

4. Διὰ τὰς ἐκτάσεις ταύτας δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 229 τοῦ Νόμου 4173/1929 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ἀλλὰ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν αὐθαιρέτως καλλιεργουμένων μισθώμα δι' ἑκάστην ἔτος καλλιεργείας ἀπὸ τῆς καταλήψεως μέχρι τῆς παραχώρησεως καὶ ἐφ' ὅσον παρήχθησαν γεωργικά προϊόντα.

Τὸ μίσθωμα τοῦτο ὁρίζεται εἰς 5 ο/ο τοῦ καθορισθημένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνολικοῦ τιμήματος ἐξαγορᾶς δι' ἑκάστην ἔτος καλλιεργείας πάντως τοῦ ἐτησίου μισθώματος μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς 30.000 δραχμῶν διὰ τὰς ἐκτάσεις ἀρμοδιότητος Δασάρχων, τὰς 100.000 δραχμῶν διὰ τὰς ἐκτάσεις ἀρμοδιότητος Ἐπιθεωρητῶν καὶ τὰς 200.000 διὰ τὰς ἐκτάσεις πέραν τῶν 30 στρεμμάτων καὶ καταβάλλεται συγχρόνως μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐτησίων δόσεων τῶν τιμημάτων ἐξαγορᾶς, εἰς ἐτήσιαις δόσεις ἐκάστη τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 200.000 δραχμῶν. Εἰς περιπτώσιν μὴ ἐγκαίρου καταβολῆς, εἰσπράττεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας, περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων διατάξεις ὑπὲρ τοῦ Κ. Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

5. Αἱ περὶ παραχώρησεως τῶν ἐκτάσεων τούτων αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων δέον νὰ περιέλθωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρμοδίας Δασικὰς Ἀρχάς, ἐντὸς θυήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς θυήνου ταύτης προθεσμίας αἱ αὐθαιρέτως κατεχόμεναι ἐκτάσεις δι' ἃς δὲν περιήλθεν ἀρμοδίως αἰτήσεις, περὶ παραχώρησεως, ἐκποιῶνται κατόπιν δημοπρασίας ἢ παραμένουν διὰ φυσικὴν ἀναγέννησιν εἰς δάσος.

6. Ἀποκλείονται τῶν ἐνεργητικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου :

α') πρόσωπα καταδικασθέντα ἐπὶ ἐμπρησμῷ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, τῆς ὁποίας αἰτοῦνται τὴν παραχώρησιν.

β') Ἀνιόντες, κατιόντες, σύζυγοι ἢ ἀδελφοὶ τοῦ ἐμπρηστοῦ ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐμπρησμοῦ συνέζων καὶ ἀπετέλουν μίαν οἰκογένειαν μετ' αὐτοῦ.

7. Ἀδικήματα τελεσθέντα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὰς παραχωρουμένας ἢ τὰς ζητηθείσας πρὸς παραχώρησιν καὶ μὴ παραχωρηθείσας, λόγω ἐλλείψεως τῶν προϋποθέσεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὡς ἀνω ἐκτάσεις ὑπὸ τῶν ἐκχερσωτῶν, λόγω ἐκχερσώσεως ἢ καλλιεργείας, θεωροῦνται παραγεγραμμένα.

Ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ἢ Δημόσιος Κατήγορος τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου κηρύσσει διὰ πράξεώς του παραγεγραμμένον τὸ ἀδίκημα, ἐφ' ὅσον βεβαιούται διὰ πιστοποιητικῷ τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὅτι ὁ ἐκχερσώσας ἢ καλλιεργήσας τὴν ἐκτασιν, ὑπέβαλεν αἰτήσιν παραχώρησεως.

Καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις, δι' ἀδικήματα κηρυσσόμενα παραγεγραμμένα διὰ τῆς παρούσης παραγράφου καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐξαφα-

νίζονται ὑπὸ τῶν ἐκδόντων αὐτὰς Δικαστηρίων, ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελεὺς ἢ Δημόσιος Κατήγορος.

Πᾶσα ἀμφισβήτησις λύεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν, προτάσει τοῦ Εἰσαγγελεὺς.

8. Γενόμενοι διοικητικοὶ καταλογισμοὶ διὰ παράνομον καλλιέργειαν τῶν ἐκτάσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ μὴ εἰσπραθέντες μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος περὶ ὁρίζονται εἰς τὰ ποσὰ τοῦ καθοριζομένου διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου τούτου μισθώματος, ἐφ' ὅσον συντρέχουν τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα.

9. Ἐὰν ὁ ἐκχερσωτὴς καὶ καλλιεργητὴς ἔχη ἀποβιώσει, τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκχερσωθείσης ἐκτάσεως περιέρχεται εἰς τὴν γῆραν σύζυγον τοῦ καὶ κατιόντας. Τούτων μὴ ὑπαρχόντων εἰς τοὺς ἀνιόντας ἢ ἀδελφοὺς, μεθ' ὧν συνέζη καὶ ἀπετέλει μίαν οἰκογένειαν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ.

10. Ἰδιωτικαὶ δασικαὶ ἐκτάσεις ἐκχερσωθεῖσαι καὶ καλλιεργηθεῖσαι ἄνευ ἀδείας τῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κατὰ τὴν ἐμπόλεμον περίοδον καὶ μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1950 θεωροῦνται ὡς νομίμως καλλιεργούμεναι, οἱ δὲ μέχρι τούδε ἐκδοθεῖσαι ἀπαγορευτικαὶ τῆς καλλιεργείας διατάξεις καταργοῦνται.

11. Δασικαὶ ἐκτάσεις ἀνήκουσαι εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καταληφθεῖσαι αὐθαιρέτως δι' ἐκχερσώσεως καὶ καλλιεργείας κατὰ τὴν ἐμπόλεμον περίοδον καὶ μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1950 θεωροῦνται γενόμεναι νομίμως τῇ προηγουμένη συγκαταθείσει τοῦ ἰδιοκτητοῦ, δεδομένη διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως καὶ ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 102 Ν. 4173/1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως βεβαιουμένου τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου.

12. Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 47.

1. Οἱ ὑπὲρ ὧν παρεχωρήθησαν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, προσωρινῶς, δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις αὐθαιρέτως καταληφθεῖσαι κατὰ τὴν ἐμπόλεμον περίοδον, οἵτινες λόγω ἀσθενείας, στρατεύσεως ἢ οικονομικῆς δυσπραγίας, δὲν ἐξώφλησαν τὰς ὀφειλομένας δόσεις τοῦ τιμήματος καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξεπέσθησαν τῶν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως δικαιωμάτων τῶν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐκτάσεις δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τρίτους ἀποκαθίστανται εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ταῦτα ἐφ' ὅσον ἐξωφλήσῃ τὰς ἐκ τῶν ὀφειλομένων δόσεων τοῦ τιμήματος ὑποχρεώσεις τῶν, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἐγγράφου, ἐφ' ἅπαξ, προσκλήσεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου. Ἡ πρόσκλησις αὕτη δέον νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Παρατείνεται μέχρι τέλους 1953 ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἐκχερσωσιν καὶ γεωργικὴν δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1947 προσωρινῶς παραχωρηθεισῶν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων, τῶν ὁποίων δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀξιοποίησις ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἐκ λόγων ἀσθενείας, στρατεύσεως, μετακινήσεως λόγω ἐπιχειρήσεων τοῦ παραχωρησιούχου ἢ ἐκ τῆς ἐν ὑπαίθρῳ κρατούσης ἐπὶ καταχρῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἀνωμάλου καταστάσεως.

Ἄρθρον 48.

Τὰ εἰς τοὺς δασικοὺς Νόμους καθοριζόμενα χρηματικὰ ὅρια ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἐνεργείας προμηθειῶν, καὶ διαθέσεων προϊόντων δύνανται ν' αὐξάνωνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Ἄρθρον 49.

1. Δάση, μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβάδια, κείμενα εἰς τὰς περιφερείας τῶν Νήσων Μυτιλήνης, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς ἰδιωτικὰ τῶν διεκδικούντων ταῦτα, ἐφ' ὅσον βεβαιούται δι' ἡτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ὅτι ἀπὸ τρια-

κονταετίας και πλέον τελούν υπό την ανεπίληπτον νομήν των αιτούντων και των δικαιοπαρόχων των. Το Δημόσιον ουδεμίαν υπέχει ευθύνην δι' ἐκνίκησιν ή οίανδήποτε άλλην αίτιαν.

2. 'Η έκτασις, ἐφ' ἧς φύονται καστανεόδενδρα, αναγνωρισθέντα μέχρι τούδε ως ιδιωτικά δι' αποφάσεως του Διοικητικού Διαιτητηρίου του 'Υπουργείου Γεωργίας, παραχωρείται κατά πλήρη κυριότητα δι' αποφάσεως του 'Υπουργού Γεωργίας εἰς τοὺς ιδιοκτῆτας τῶν καστανεοδένδρων, ἐφ' ὅσον ἡ μῆξις τῶν καστανεοδένδρων ἐναντι τῶν άλλων δασικῶν εἰδῶν εἶναι ἀπὸ 0,5 καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 50.

'Η ἰσχὺς τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ παραχωρήσεως κυριότητος δασῶν ρητinueυμένων ὑπὸ ιδιωτῶν» ἐπεκτείνεται εἰς ἀπᾶσας τὰς περιοχὰς τῆς Ἐπικρατείας ὅπου ὑπάρχουν πευκοδάση ἐφ' ὧν ἀσκεῖται ἑκπαλαῖ ὑπὸ τρίτων κλασματικὸν δικαίωμα ρητinueυσεως. 'Η τοιαύτη παραχώρησις πευκοδασῶν κειμένων ἐκτὸς τῶν περιοχῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν Ν. Δ. τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 καὶ 1ης Δεκεμβρίου 1923 ἐνεργεῖται ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος δραχμῶν 10.000 κατὰ στρέμμα. Τὸ τίμημα τοῦτο καταβάλλεται κατὰ τὰ ἐν τῇ περὶ παραχωρήσεως ἀποφάσει τοῦ 'Υπουργοῦ καθοριζόμενα εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε εἰς ἰσας ἐτησίας δόσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὰς δύο διὰ ποσὸν μέχρις ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἢ τὰς τέσσαρας διὰ ποσὸν μεγαλύτερον.

Αἱ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων τυχόν ὑφιστάμεναι δουλεῖαι καυσοξυλεύσεως καὶ βοσκῆς διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 51.

1. 'Η παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 220 τοῦ Ν. 4173(1929 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Α. Ν. 1460)1938, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

'Η ἀξία τῶν δημευμένων προϊόντων εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἔσοδον δασῶν. 'Εὰν ὅμως τὰ δημευθέντα προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίου δάσους ἢ ἀξία τούτων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τοῦ Δημοσίου ἀποδίδεται εἰς τὸν ιδιοκτῆτην ἢ διακάτοχον τοῦ δάσους, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὸ ἀδίκημα καὶ δὲν ἀπεζημιώθη ἐξ οἰασδήποτε άλλης αίτιας διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ δάσος τοῦ ὕλοτομίαν.

Ἄρθρον 52.

Εἰς τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον Δασῶν τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν Γενικῶν Διοικήσεων τοῦ Κράτους μετέχει ἐφ' ἑξῆς ὡς τακτικὸν μέλος μετὰ ψήφου καὶ ἐκπρόσωπος τῶν δασοκτημόνων ὀριζόμενος κατ' ἔτος παρὰ τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐκ τριῶν τοιούτων προτεινομένων παρὰ τοῦ τοπικοῦ Συνδέσμου Δασοκτημόνων τοῦ ἐδρεύοντος ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 53

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 6226 τοῦ 1934 «περὶ δασικῆς διευθετήσεως χειμάρρων» τροποποιεῖται ὡς κατωτέρω :

«1) 'Η μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τοπογραφῆσεων, χωροσταθμίσεων καὶ πάσης φύσεως τεχνικῆς ἐργασίας διευθετήσεως χειμάρρων, ἐκμεταλλεύσεως δασῶν, ἀναδασώσεων, φυτωρίων, δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῆς ὁδοποιίας καὶ βελτιώσεως ὁρειῶν βοσκοτόπων ἐνεργεῖται μετ' ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ἐργολαβίας ἢ δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δασικῆς Ὑπηρεσίας.

Διὰ τὴν δι' αὐτεπιστάσεως ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων συνιστᾶται παγία προκαταβολή, ἡ διαχειρίσις τῆς ὁποίας ἀνατίθεται εἰς Διαχειριστὴν Δημόσιον Ὑπάλληλον, ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κεντρικοῦ ἢ Τοπικοῦ Ταμεῖου Γ. Κτηνοτρ. καὶ Δασῶν. 'Ὡς Διαχειριστὴς τῆς παγίας προκαταβολῆς δὲν ὀρίζεται ὑπάλληλος μετέχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν ἔργων.

2) Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν δι' ἐργολαβίας μελέτην ἢ ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω δασικῶν ἐργασιῶν γίνονται δεκτοὶ καὶ Δασολόγοι ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργοληπτοῦ δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3) Διατάγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας θέλει καθορίσει τὰ τῆς διενέργειας τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῆς

ἐπιβλέψεως, ἐκτελέσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ἐκτελουμένων δασικῶν ἔργων, ὡς καὶ πᾶσαν σχετικὴν λεπτομέρειαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλουν καθορισθῇ καὶ τὰ τῆς ἐκδόσεως, διαβαθμίσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν εἰδικῶν πτυχίων ἐργοληπτῶν δασικῶν ἔργων.

Ἄρθρον 54

'Η παράγραφος 12 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 21.2.1939 Β.π. Διατάγματος «περὶ ρητinueυσεως δασῶν» καταργεῖται.

Ἄρθρον 55.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, θέλουν κωδικοποιηθῇ πᾶσαι αἱ ἐν ἰσχύϊ περὶ δασῶν διατάξεις τῶν μέχρι τούδε ἐκδοθέντων Νόμων καὶ Νομοθετικῶν διαταγμάτων εἰς ἐνιαῖον κείμενον Νόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «Κωδικοποίησις τῶν διατάξεων περὶ δασῶν».

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νὰ μεταβάλληται ἡ σειρά καὶ ἡ ἀρίθμησις τῶν τίτλων κεφαλαίων, ἁρθρῶν, παραγράφων, ἐδαφίων κλπ. καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ταῦτα παραπομπῶν.

Τὴν κωδικοποίησιν θέλει ἐνεργήσῃ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας ἐξαμελῆς Ἐπιτροπῇ συνιστωμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἀπαρτισθισμένη ἐκ τριῶν δασολόγων καὶ τριῶν Εἰδικῶν Νομικῶν Εἰσηγητῶν.

Ἄρθρον 56

Κυροῦνται ὅφ' ἧς ἐξεδόθησαν αἱ κάτωθι πράξεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσαι ὡς ἀκολουθῶς :

1) 'Η ὑπ' ἀριθ. 1040 τῆς 6 Δεκεμβρίου 1947 «Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ τῆς ἀνταρσίας ἐημιουργηθεῖσαν ἐν τῇ ὑπαίθρῳ ἐκφυγον καταστάσιν καὶ τὴν λόγῳ τῶν ἐνεργουμένων ἐκεῖ ἐπιχειρήσεων καταστᾶσαν ἀναγκαίαν μετακίνησιν τῶν ἐν ταῖς πληγείσαις ὑπὸ τῆς ἀνταρσίας περιοχαῖς διαμενοντων κτηνοτρόφων ἐκ τῶν μονίμων τοιούτων πρὸς άλλας τοιαύτας, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἀνάγκη παρίσταται ἀναστολῆς ἢ καὶ τροποποιήσεως τῶν ὑφισταμένων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων βοσκῆς αἰγῶν, προβάτων καὶ μεγάλων ζῶων.

Ἀποφασίζει :

'Εξουσιοδοτεῖ τὸν 'Υπουργὸν Γεωργίας ὅπως κατὰ παρέκκλισιν τῶν ὑφισταμένων τῶν περὶ δασῶν νόμων, ἐπὶ ἐν ἔτος ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προύτης ἀναστῆλῃ, τροποποιῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ ἐπαναφέρῃ ἐν ἰσχύϊ τὰς ὑφισταμένας δασικὰς ἀστυνομικὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις βοσκῆς αἰγῶν καὶ λοιπῶν ζῶων, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε ἀναγκῶν.

2) 'Η ὑπ' ἀριθ. 1069 τῆς 30 Νοεμβρίου 1948 «Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 183306 ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1948 σχετικὴν πρότασιν τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας καὶ εὐρίσκον σχόπιμον καὶ δεδικαιολογημένην τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. 1040) 6.12.1947 πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, λόγῳ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς ὑπάρξεως τῶν προκαλεσάντων τὴν ἐκδοσιν ταύτην ὄρων καὶ συνθηκῶν,

Ἀποφασίζει :

'Εγκρίνει τὴν ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος παράτασιν τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. 1040 ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1947 πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

3) 'Η ὑπ' ἀριθ. 1047 τῆς 6 Δεκεμβρίου 1949 «Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 193512) καὶ ἀπὸ 18.11.1949 σχετικὴν πρότασιν τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας καὶ ἐν ὄψει τῶν ἀναγκῶν τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀποφασίζει :

'Εγκρίνει, ὅπως διὰ πράξεων τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀναστῆλῃται ἡ ἰσχὺς τῶν δασικῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων ὡς πρὸς τὴν βοσκὴν καὶ ἐπὶ χρόνον μέχρις ἐξ μηνῶν διὰ τὰς περιφερείας ἐκείνας, διὰ τὰς ὁποίας κρίνεται ἀνάγκη καίον, λόγῳ τῶν ἐκ τῆς ἀνταρσίας ὑφισταμένων εἰσέτι συνθηκῶν ἀσφαλείας ἐν ὑπαίθρῳ καὶ τῆς δημιουργηθείσης ἀνάγκης προστασίας τῶν ἐπαναπατρίζομένων συμμοριοληπτῶν.

4) 'Η υπ' αριθ. 461 τῆς 2 'Ιουνίου 1950 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' αριθ. 87701 ἐ.ἔ. σχετικὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὡς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει, τὴν ἐπὶ ἐξάμηνον παράτασιν τῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' αριθ. 1047 ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1949 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Γεωργίας εἶχεν ἐξουσιοδοτηθῇ ὅπως ἀναστήλῃ τὴν ἰσχύον δασικὴν ἀπαγορευτικὴν διατάξεωσιν ὡς πρὸς τὴν βοσκὴν ἐπὶ ἐξάμηνον, διὰ τὰς περιφερείας ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας κρίνεται ἀναγκαῖα ἡ διευκολύνσις τῶν ἐπαναπατριζομένων συμμοριοπλήκτων οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι καὶ κτηνοτρόφοι λόγῳ τῶν συνθηκῶν τῆς ὑπαίθρου.

5) 'Η υπ' αριθ. 1025 τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1950 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 188663)4580)25.10.50 πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀποφασίζει:

Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ὑφισταμένων περὶ δασῶν νόμων, ἀναστήλῃ, τροποποιῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ ἐπαναφέρῃ ἐν ἰσχύϊ τὰς ὑφισταμένας δασικὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις βοσκῆς αἰγῶν, προβάτων καὶ λοιπῶν ζώων καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε ἀναγκῶν.

6) 'Η υπ' αριθ. 497 τῆς 19 Ἀπριλίου 1951 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' αριθ. 74927 καὶ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἐν ὄψει τῶν ἀναγκῶν τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀποφασίζει:

1) Ὅπως αἱ χρονολογίαι ἐνάρξεως τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου ὑπ' αριθ. 192)46 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 857)37 κλπ. προβλεπομένης ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν αἰγῶν ἐντὸς τῶν δασῶν ἐλάττης καθορισθῇ ἡ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου 1952 καὶ 2) ὅπως ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἀφορῶσαι καὲντα ἡ ὑλοτομηθέντα πρὸ τοῦ θέρους τοῦ ἔτους 1948 δάση, μερικῶς δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις κλπ. δύνανται κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων νόμων νὰ τροποποιῶνται, ἀναστέλονται ἢ αἰρῶνται ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι ἐνδὲς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης.

7) 'Η υπ' αριθ. 662 τῆς 1 'Ιουνίου 1951 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' αριθ. 99254 πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἐν ὄψει τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως διὰ τῆς αὐθαιρέτου, ἐπὶ Κατοχῆς καταλήψεως ἐκτάσεων ἐντὸς Δασῶν.

Ἀποφασίζει:

Ὅπως, ἡ ὑπὸ τοῦ δωδεκάτου ἀρθροῦ τοῦ ὑπ' αριθ. 1118) 1949 Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 823)1948 περὶ θέσεων διατάξεων κλπ.» προβλεπομένη προθεσμία παραταθῇ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης.

8) 'Η υπ' αριθ. 296 τῆς 8 Μαΐου 1947 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψει τοῦ τῆς ὑπ' αριθ. 19385 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1947 πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνει

1. Ὅπως ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Α.Ν. 854)1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐνίων ἄλλων διατάξεων καὶ περὶ ἐκμεταλλεύσεως κεκαυμένων δασῶν» ἔχῃ ἐφεξῆς ἐφαρμογὴν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν κεκαυμένου δάσους, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἀπασαί αἱ ὡς κάτωθι προϋποθέσεις.

α) Ἐὰν ἡ δημοπρασία διηραγήθῃ ἤδη μετὰ γαλίου ἀποτελέσματος τοῦλάχιστον πεντάκις.

β) Ἐὰν διὰ τῶν διδομένων ἐκάστοτε μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῶν πρακτικῶν ἐγγράφων προσφορῶν καὶ τῆς κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον διαιωνίσεως τῆς δημοπρασίας ἀπειλεῖται

κίνδυνος κλοπῆς ἢ βλάβης ἢ καταστροφῆς τοῦ δημοπρατομένου δασικοῦ προϊόντος καὶ

γ) Ἐὰν προϋπάρξῃ σύμφωνος γνώμη τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν κρίνοντος κυρίως ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν ἢ μὴ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πραγματικῶν περιστατικῶν.

2. Ὅπως ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Α.Ν. 826 τοῦ ἔτους 1937 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν κλπ.» μὴ ἐφαρμόζεται ἐπὶ μισθώσεων δημοσίων δασῶν, αἱ ὁποῖαι συναφθεῖσαι ἐπὶ κατοχῆς ἔληξαν μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ Ν.Δ. 841)1941, ἐνῷ ἡδύνατο ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ ἐδαφίου 2 παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 34 τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 841)1941 νὰ παραταθῶσι καὶ πέραν τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀρθροῦ 6 παρ. 1 τοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. 826)1937.

Τυχόν καταβληθέντες βάσει τῆς διατάξεως ταύτης καταλογισμοὶ δὲν ἐπιστρέφονται.

9) 'Η υπ' αριθ. 597)1950 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ὑπ' αριθ. 118917 ἐ.ἔ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἀποφασίζει, ὅπως προκειμένου περὶ τῆς ὑλοτομῆς ἐκ δημοσίων δασῶν ξυλείας, ὑπὸ συμμοριοπλήκτων χωρικῶν πρὸς στέγασιν τῶν ἢ καὶ ἄλλας ἀτομικὰς τῶν ἀνάγκας μὴ καταβάλλεται τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 10 παράγραφος 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2204)1940 προβλεπόμενον ἥμισυ μίσθωμα, ἀλλὰ ἐκδίδονται ἀδειαι ὑλοτομίας ἀτελῶς.

10) 'Η υπ' αριθ. 254)1951 πρᾶξις. «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ὑπ' αριθ. 26356 ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ

Ἀποφασίζει:

ὅπως προκειμένου περὶ ὑλοτομίας καὶ ἀπολήψεως ξυλείας ἐκ δημοσίων καὶ μὴ δασῶν ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν ὀχυρωματικῶν ἔργων καὶ δι' ἄλλας αὐτοῦ ἀνάγκας μὴ εἰσπράττεται τὸ μίσθωμα ἢ φόρος, ἀλλ' ἐνεργεῖται αὕτη ἀτελῶς κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων. Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης κυρωθεμένης διὰ νόμου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1951 ἐξάμηνον καὶ μετὰ γνώμην τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας.

11) 'Η υπ' αριθ. 1068 πρᾶξις τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1951 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ ὑπ' αριθ. 140636 ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ἀποφασίζει:

Ὅπως ἡ διὰ τῆς ὑπ' αριθ. 254)3.3.1951 πράξεώς του τεθεῖσα ἐξάμηνος προθεσμία διὰ τὴν ἄνευ καταβολῆς μισθώματος ἢ φόρου ὑλοτομίαν καὶ ἀπόληψιν ἐκ δημοσίων καὶ μὴ δασῶν ξυλείας ὑπὸ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν πρὸς κατασκευὴν Ὀχυρωματικῶν ἔργων παραταθῇ ἐπὶ τρίμηνον, ἥτοι μέχρι τῆς 17ης Νοεμβρίου 1951.

12) 'Η υπ' αριθ. 166 τῆς 16)2)51 ἀπόφασις «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐν ἣ ἐκτίθεται ὅτι ἡ δαπάνη διὰ τὴν στολὴν δασοκόμων ἦν ὑποχρεῦται κατὰ νόμον (ἀρθρ. 21 τοῦ ἀπὸ 8)9)50 Β. Δ. «Περὶ Μέσης Δασικῆς Σχολῆς» νὰ φέρωσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν Σχολῇ φοιτήσεώς των, ὡς ἐπίσης ἐνδὲς ζεύγους ἀρβυλῶν δι' ἕκαστον σχολικὸν ἔτος καὶ μιᾶς χλαίνης δι' ὁλόκληρον τὴν σχολικὴν περίοδον θὰ πρέπει νὰ βαρύνῃ ὡς καὶ διὰ τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους (ἀρθρ. 9 Ν.Δ. 1644)42 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 1857)44 καὶ Δ.μα 26)1)49), τὸ Δημόσιον τόσον διότι οἱ ἐν λόγῳ μαθηταὶ ἐκτελοῦσι καὶ καθήκοντα δασοκόμων εἰς δάστη τῆς περιφερείας τῆς Σχολῆς, ὅσον καὶ διότι ἡ στολὴ παρέχεται διὰ λόγους ἀξιοπρεπεύς καὶ ὁμοιομόρφου ἐμφανίσεως τῶν μαθητῶν, κυρίως δὲ διὰ τὴν ἀπαραίτητον κειθαρμίαν, δι' ἣ δὲν κρίνεται ὀρθρὸν νὰ ἐπιβαρυνθοῦν οὗτοι μετὰ τὰ ἔξοδα τῆς στολῆς καὶ τῶν ὑποδημάτων, τοσούτω δὲ μᾶλλον ὅσον πρόκειται κατὰ τὸ πλεῖστον περὶ τέκνων πτωχῶν οἰκογενειῶν, ἵτινα μέλουν ν' ἀποτελέσουν τὰ στελέχη τοῦ μεσοδασικοῦ προσωπικοῦ μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ἀφοροίτησιν των.

Ἀποφασίζει:

1. Ἐγκρίνει ὅπως εἰς ἕκαστον τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης Δασικῆς Σχολῆς Ἀγίας χορηγοῦνται.

α) Ἀνὰ μία χειμερινή καὶ μία θερινή στολή μετὰ καλυμμάτων κεφαλῆς (πηλίκιων) τοῦ ἐγκυκλιζομένου διὰ τοὺς δασοκόμους τύπου, δι' ὁλόκληρον τὴν ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησιν αὐτῶν.

β) Ἀνὰ μία χλαίνη δι' ὁλόκληρον τὴν ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησιν αὐτῶν.

γ) Ἀνὰ ἐν ζεύγος ἄρβυλων ἀνὰ ἕκαστον ἔτος τῆς διατεοῦς φοιτήσεώς των.

2. Ἐγκρίνει ὅπως ἡ δαπάνη διὰ τὴν προμήθειαν καὶ κατασκευὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ εἰδῶν ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως βαρύνῃ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 παρ. 2 τοῦ Νόμου 389) 43 τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῆς Διοικήσεως Γεωργίας Λαρίσης, παρ' οὗ οἰκονομικῶς ἐξυπηρετεῖται ἡ Μέση Δασικὴ Σχολὴ Ἀγιάς.

3. Ἐγκρίνει ὅπως πᾶς μαθητὴς τῆς Σχολῆς ἀν διακόψῃ ἢ ὁπωσδήποτε δὲν περαιώσῃ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ φοίτησιν, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῆς ἀξίας τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν εἰς τὸ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῆς Διοικήσεως Γεωργίας Λαρίσης κατὰ τὰς διατάξεις περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

13) Ἡ ὑπ. ἀριθ. 1238 πρᾶξις τῆς 17ης Νοεμβρίου 1951 «Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαθὼν ὑπ' ὅσιν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐν ἣ ἐκτίθεται ὅτι οἱ μόνιμοι Ἐργατοφύλακες Ἀναδασώσεων καὶ Δασικῶν φυτωρίων ἀνερχόμενοι εἰς 21 ἐπὶ Νομοθετημένον θέσεων 38 ἀποτελοῦν τὸ κατώτερον μόνιμον προσωπικὸν τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἀπασχολοῦνται ὡς καὶ οἱ δασοφύλακες εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, φύλαξιν καὶ καλλιέργειαν τῶν Δασικῶν Φυτωρίων ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὴν φύλαξιν τῶν δασῶν λόγῳ τῆς ὑφισταμένης ἐλλείψεως δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἐπειδὴ οἱ ἐργατοφύλακες οὗτοι πτωχοὶ οἰκογενειάρχαι ὑπηρετοῦντες ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον ὑφίστανται λόγῳ τῆς κοπιώδους ἐν ὑπαίθρῳ ὑπηρεσίας των μεγάλην ρθορὰν εἰς ἱματισμὸν καὶ ὑπόδησιν καὶ μισθοδοτοῦμενοι μὲ 570.000 δραχ. μηνιαίως ἐκ τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦνται νὰ προμηθεύωνται καὶ ὑπηρεσιακὴν στολήν, δὲν εἶναι ὁρθὸν καὶ δίκαιον νὰ ἐπιβαρυνθοῦν καὶ μὲ τὰ ἐξόδα ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεώς των,

Ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει ὅπως εἰς τοὺς μόνιμους ἐργατοφύλακας Ἀναδασώσεων καὶ δασικῶν φυτωρίων χορηγοῦνται τὰ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως μετὰ τῶν ἐξόδων ραφῆς, ἅτινα παρέχονται καὶ εἰς τοὺς δασοφύλακας τοῦ Δημόσιου, τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο δαπάνης βαρυνούσης συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 παρ. 2 τοῦ Νόμου 389) 43 τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν οἰκείων Ταμείων Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

14) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 814 πρᾶξις τῆς 1.9.1950.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐχον ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 140969) 10.8.50 ἔγγραφον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας,

Ἀποφασίζει:

Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως κατὰ παρέκκλινιν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1042 τοῦ 1940 «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας» ἀποφασίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων δασικῆς ὁδοποιίας ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1700 τοῦ 1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων ὅσας ἐκτελεσθῇ κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν καὶ παραγωγὴν τεχνικοῦ ξύλου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας.

15) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 397 πρᾶξις τῆς 15) 4) 1952.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαθὼν ὑπ' ὄψει τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀποφασίζει:

Ι) Ὅπως ἡ ἀπαγόρευσις τῆς βοσκῆς τῶν αἰγῶν εἰς τὰ δάση ἐλάτης καὶ Μαύρης Πεύκης, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 192) 46 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α. Ν. 875) 37 κ.λ.π. ἄρξῃται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου τ. ἔ. ἀπαγορευμένης κατ' ἔτος ἐκτάσεως ἴσης πρὸς τὸ ἐν πέμπτον

ἀπαλλασσόμενον κατὰ περιόδους κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, τῆς συνολικῆς τοιαύτης ἐκ τῶν ὡς ἄνω δασῶν ἐκάστης Κοινότητος τοῦ Δασάρχου δυναμένου εἰς ἃς περιπτώσεις ὑφίσταται εἰς Κοινότητάς τινας στενότης βοσκῆς ἐκτάσεων νὰ μειώσῃ τὸ ποσοστὸν τοῦτο, ἐφ' ὅσον πάντοτε θὰ ἦτο δυνατὴ ἀντίστοιχος αὔξησις εἰς τοιαῦτα δάση εἰς περιφερείας ἄλλης Κοινότητος τοῦ Δασαρχείου.

ΙΙ) Ὅπως παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς αἱ ἀφορῶσαι.

1) Ἐκτάσεις ἐφ' ὧν ἐνηργήθησαν καὶ ἐνεργοῦνται τεχνικὰ ἀναδασώσεις.

2) Αἱ ἐκδοθεῖσαι πρὸς προστασίαν τῶν ἐδαφῶν εἰς τὰς λεκάνας ἀπορροῆς τῶν χειμάρρων ὅπου ἐνεργοῦνται τεχνικὰ ἔργα.

3) Αἱ ἀφορῶσαι ἐκτάσεις κειμέναις ὑπερθεῖν καὶ περίξ λουτροπόλεων ἀρχαιολογικῶν χώρων, ἢ τοιούτων ἐχόντων ἱστορικὴν, φυσικοῖστορικὴν ἢ τουριστικὴν σπουδαιότητα.

4) Αἱ ἀφορῶσαι τὰ κεφαλάρια τῶν χωρίων ἢ κωμοπόλεων.

5) Αἱ τοιαῦται, ὧν τὴν διατήρησιν ἐξήτησαν τὰ Κοινοτικά ἢ Δημοτικά Συμβούλια.

6) Αἱ ἀφορῶσαι καέντα, ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ ἔτους 1947 συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐντεῦθεν δάση.

7) Αἱ ἀφορῶσαι ὑλοτόμια ἀπὸ τοῦ δασικοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους 1947—48 καὶ ἐντεῦθεν, ἐφ' ὅσον πάντοτε δὲν ἔχουσι λήξει καὶ

8) Τὸ Δάσος Πάρνηδος.

ΙΙΙ) Ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἀφορῶσαι τὰ λοιπὰ δάση, καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, κατὰ παρέκκλινιν τῶν κειμένων νόμων, ἀνατελλῶνται τροποποιοῦνται ἢ καὶ αἴρωνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ Γενικῶν Διοικήτων καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς 23 Ἀπριλίου 1953.

16. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 549 πρᾶξις τῆς 24 Μαΐου 1952.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 93044 ἐ.ἔ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ,

Ἀποφασίζει:

Ὅπως προκειμένου περὶ ὑλοτομίας καὶ ἀπολήψεως ξυλείας ἐκ δημοσίων δασῶν ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν ὁχυρωματικῶν ἔργων, μὴ εἰσπράττεται μίσθωμα ἢ φόρος ἀλλ' ἐνεργεῖται αὕτη ἀτελῶς κατὰ παρέκκλινιν τῶν κειμένων διατάξεων καὶ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους.

1) Αἱ ἀρμόδιαι κατὰ τόπους Στρατιωτικαὶ μονάδες θὰ ζητοῦν ἐκ τῶν προτέρων καὶ ἀπαιρητήτως τὰς ὑποδείξεις τῆς τοπικῆς Δασικῆς Ἀρχῆς ὡς πρὸς τὸν χώρον καὶ τὸν τρόπον τῆς ὑλοτομίας καὶ θὰ συμμορφῶνται πρὸς αὐτάς καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς κειμένης Νομοθεσίας, μὴ ἀξιούσαι τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑλοτομίας ἐπὶ τόπου τῶν ἔργων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐπιτρέπεται ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν δασῶν.

2) Διὰ πᾶσαν παράβασιν ἢ ὑλοτομία θ' ἀνατελλῇται ἀμέσως ὑπὸ τῆς τοπικῆς Δασικῆς Ἀρχῆς, διωκομένων τῶν διοικούντων τὴν οἰκείαν Στρατιωτικὴν μονάδα καὶ ποινικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Δασικῆς Νομοθεσίας.

Ἡ παρούσα ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1952.

17. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1385 πρᾶξις τῆς 8 Δεκεμβρίου 1952.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 233146 ἐ. ἔ. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Ἀποφασίζει:

Ὅπως ἡ ἰσχὺς τῆς ὑπ' ἀριθ. 549) 24.5.52 πρᾶξεώς του περὶ ὑλοτομίας καὶ ἀπολήψεως ξυλείας ἐκ δημοσίων δασῶν ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν Ὀχυρωματικῶν ἔργων ἄνευ καταβολῆς μισθώματος κατὰ παρέκκλινιν τῶν κειμένων διατάξεων παραταθῇ ἐν συνεχείᾳ καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ πρᾶξει ταύτῃ διατυπωμένους ὅρους 30 Ἰουνίου 1953.

18. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 211 πράξις τῆς 31 Μαρτίου 1953.
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὡς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς κτηνοτροφίας.

Ἀποφασίζει:

Α'. Ὅπως ἡ ὑπ' ἀριθ. 397)15.4.1952 πράξις τοῦ τροποποιηθῇ ὡς πρὸς τὴν σειρὰν ἀπαγορεύσεως τῆς αἰγοβοσκῆς εἰς τὰ ἐξ ἐλάτης δάση, δημόσια ἢ μὴ, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 875)1937 «περὶ βοσκῆς κλπ.» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ Ν. 192)1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ Α. Ν. 875)1937 κλπ.» καὶ ἀνασταλῇ ἡ συνέχισις τῆς ἀπαγορεύσεως κατὰ τὸ δεύτερον 1)5 τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, συνεχισθῇ δὲ αὕτη ἀπὸ 23ης Ἀπριλίου 1954.

Αἱ διὰ τὰ δάση ταῦτα θεωριζομένης ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (1952) ἐπὶ τοῦ 1)5 τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐξ ἐλάτης δασῶν παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Β'. Ὅπως εἰς τὰ δασικὰ συγκροτήματα εἰς ἃ ἤδη ἀσκειῖται ἔντονος κρατικὴ δασικὴ ἐκμετάλλευσις, ἀπαγορευθῇ ἡ βοσκὴ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου τ.έ. εἰς τὰ ἐξ ἐλάτης τμήματα αὐτῶν, ἐκτός ἂν ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας κατόπιν ἐκθέσεως τῶν ἀρμοδίων, Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ἤθελε κρίνει ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπαγόρευσις θὰ ἔδει νὰ τροποποιηθῇ λόγῳ πτωχείας τῶν κατοίκων ὠρισμένων Κοινοτήτων.

Γ'. Ὅπως παραμείνωσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ δασικαὶ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς αἱ ἀφορῶσαι:

1) Ἐκτάσεις ἐφ' ὧν ἐνηργήθησαν καὶ ἐνεργοῦνται τεχνικαὶ ἀναδασώσεις.

2) Αἱ ἐκδοθεῖσαι πρὸς προστασίαν τῶν ἐδαφῶν εἰς τὰς λεκάνας ἀπορροῆς τῶν χειμάρρων ὅπου ἐνεργοῦνται τεχνικὰ ἔργα.

3) Ἐκτάσεις κειμένων ὑπερθεν ἢ πέρῃξ λουτροπόλεων, ἀρχαιολογικῶν χώρων, ἢ τοιούτων ἔχουσιν ἱστορικὴν, φυσικοῖστορικὴν ἢ τουριστικὴν σπουδαιότητα.

4) Τὰ κεφάλαια τῶν χωρίων ἢ κωμοπόλεων.

5) Τοιαύτας ὧν τὴν διατήρησιν ἐζήτησαν τὰ Κοινοτικά ἢ Δημοτικά Συμβούλια καὶ ὑπάρχει πρὸς τοῦτο σύμφωνος γνώμη τῶν Τοπικῶν Δασικῶν Ἀρχῶν.

6) Τὰ καέντα δάση ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ ἔτους 1947 συμπεριλαμβανομένου ἢ προστατευτικοῦς βοσκοτόπους καέντας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 συμπεριλαμβανομένου.

7) Τὰ ὑλοτόμια, ἀπὸ τοῦ δασικοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους 1947—48 καὶ ἐντεύθεν, ἐφ' ὅσον αἱ διὰ ταῦτα ἐκδοθεῖσαι δασικαὶ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις δὲν ἔληξαν καὶ

8) Τὰ δάση Πάρνηθος καὶ Κοκκινάρᾳ — Ἀττικῆς.

Δ'. Ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις βοσκῆς ἀφορῶσαι τὰ λοιπὰ δάση, καὶ δασικὰς ἐκτάσεις, δύνανται ν' ἀναστέλλωνται, τροποποιεῖνται ἢ καὶ αἰρῶνται κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων νόμων, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ Γενικῶν Διοικητῶν καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρις ἐνὸς ἔτους. Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 211 παρούσαν πρᾶξιν τοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΤΑΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΤΑΟΣ, Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΤΑΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2502

(2)

Περὶ ἐγκρίσεως τῶν κατὰ τὰ πρὸ τοῦ 1953—54 οικονομικὰ ἔτη (1947—48, 1948—49, 1949—50, 1950—51 καὶ 1951—52) πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων, εἰς τὸν Εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει, τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Ἐγκρίνονται αἱ κάτωθι δαπάναι ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὡς αὐταὶ κατονομάζονται κατωτέρω, ὡς καὶ ἡ ἀναγραφὴ τῶν ἀναγκαιουσῶν πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ III.

Ἐξόδα ἐκ παρελθόντων οικονομικῶν ἐτῶν:

Κεφάλ. 25 ἄρθρ. 1. Ἐξόδα ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων οικονομικοῦ ἔτους 1947—48 καὶ παλαιότερων (α).....	5.245.000
Κεφάλ. 25 ἄρθρ. 2. Ἐξόδα ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων οικονομικοῦ ἔτους 1948—49 (40β).....	4.830.000
Κεφάλ. 25 ἄρθρ. 3. Ἐξόδα ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων οικονομικοῦ ἔτους 1949—50 (γ).....	33.180.000
Κεφάλ. 25 ἄρθρ. 4. Ἐξόδα ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων οικονομικοῦ ἔτους 1950—51 (δ).....	64.880.000
Κεφάλ. 25 ἄρθρ. 5. Ἐξόδα ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων οικονομικοῦ ἔτους 1951—52 (δ).....	244.838.000
Σύνολον	353.033.000

Α'.) Ἐκ τῆς χρήσεως 1947—48:

Κεφάλ. 1 ἄρθρ. 11. Ἀποδοχαὶ προσωπικοῦ Στοιχειώδους Ἐκπ]σεως.....	1.305.000
Κεφάλ. 6 ἄρθρ. 5. Ἐνοίκια δημοτικῶν σχολείων.....	3.940.000
Σύνολον	5.245.000

Β'.) Ἐκ τῆς χρήσεως 1948—49:

Κεφάλ. 1 ἄρθρ. 11. Ἀποδοχαὶ προσωπικοῦ στοιχειώδους Ἐκπ]σεως.....	900.000
Κεφάλ. 1 ἄρθρ. 27. Ἀποδοχαὶ προσωπικοῦ γυμνασίων.....	3.230.000
Κεφάλ. 6 ἄρθρ. 7. Ἐνοίκια Γυμνασίων.....	700.000
Σύνολον	4.830.000

Γ'.) Ἐκ τῆς χρήσεως 1949—50:

Κεφάλ. 1 ἄρθρ. 11. Ἀποδοχαὶ προσωπικοῦ Στοιχειώδους Ἐκπ]σεως.....	9.960.000
Κεφάλ. 3 ἄρθρ. 21. Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα κλπ. καθηγητῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως λόγῳ ἀποσπάσεως.....	900.000
Κεφάλ. 6 ἄρθρ. 5. Ἐνοίκια δημοτικῶν σχολείων.....	20.920.000

Κεφάλ. 6 άρθρ. 7. 'Ενοίκια Γυμνασίων...	1.400.000
Σύνολον	33.180.000
Δ.) 'Εκ τῆς χρήσεως 1950—51 :	
Κεφάλ. 1 άρθρ. 11. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ Στοιχειώδους 'Εκπ]σεως	21.920.000
Κεφάλ. 1 άρθρ. 38. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ Κρατικῆς 'Ορχήστρας 'Αθηνῶν	3.700.000
Κεφάλ. 1 άρθρ. 52. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ 'Αρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.....	140.000
Κεφάλ. 3 άρθρ. 8. 'Οδοιπορικὰ ἐξοδα κλπ προσωπικοῦ Στοιχειώδους 'Εκπ]σεως κινουμένου δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας	1.120.000
Κεφάλ. 6 άρθρ. 5. 'Ενοίκια δημοτικῶν σχολείων.....	38.000.000
Σύνολον	64.880.000

Ε.) 'Εκ τῆς χρήσεως 1951—52 :	
Κεφάλ. 1 άρθρ. 11. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ Στοιχειώδους 'Εκπ]σεως	48.107.000
Κεφάλ. 1 άρθρ. 19. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ Μέσης 'Εκπ]σεως.....	7.910.000
Κεφάλ. 1 άρθρ. 19δς 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ καθηγ. 'Αγγλικῆς γλώσσης	617.000
Κεφάλ. 1 άρθρ. 24. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ 'Εμπορικῶν Σχολῶν	3.510.000
Κεφάλ. 1 άρθρ. 37. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ Κρατ. 'Ορχήστρας 'Αθηνῶν.....	8.000.000
Κεφάλ. 1 άρθρ. 53. 'Αποδοχαὶ προσωπι- κοῦ ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.....	7.150.000
Κεφάλ. 3 άρθρ. 9. 'Οδοιπορικὰ ἐξοδα κλπ. προσωπικοῦ Στοιχ. 'Εκπ]σεως λόγῳ ἀποσπάσεως	593.000
Κεφάλ. 3 άρθρ. 10. 'Οδοιπορικὰ ἐξοδα κλπ. προσωπικοῦ Στοιχ. 'Εκπ]σεως λόγῳ μεταθέσεως	2.021.000
Κεφάλ. 4 άρθρ. 1. "Εξοδα λειτουργίας γραφείων 'Υπουργείου ἤτοι : Χάρτης, γραφικὴ ὕλη, ἐντυπα, βιβλία, βιβλιοδε- τικά. 'Επισκευὴ καὶ συντήρησις ἐπιπλῶν, σκευῶν, ἀριθμομηχανῶν, γραφομηχανῶν, πολυγράφων κ.λ.π.	300.000
Κεφάλ. 4 άρθρ. 13. "Εξοδα γραφείων καὶ φωτισμοῦ 'Επιθεωρητῶν καὶ σχολιάτρων.	180.000
Κεφάλ. 4 άρθρ. 14. "Εξοδα κέντρων μαθη- τικῆς 'Αντιλήψεως	450.000
Κεφάλ. 4 άρθρ. 16. "Εξοδα θερμάνσεως κλπ. 'Επιθεωρητῶν Στοιχ. 'Εκπ]σεως	120.000
Κεφάλ. 4 άρθρ. 30. Γραφικὰ ἐξοδα Μέσης 'Εκπ]σεως.....	560.000
Κεφάλ. 4 άρθρ. 54. "Εξοδα φωτισμοῦ, θερ- μάνσεως κ.λ.π. Γενικῶν 'Αρχείων τοῦ Κράτους.....	20.000
Κεφάλ. 4 άρθρ. 59. "Εξοδα φωτισμοῦ, ὑ- δρεύσεως, καθαριότητος κλπ. μουσείων ..	30.000
Κεφάλ. 6 άρθρ. 5. 'Ενοίκια δημοτικῶν σχολείων.....	58.800.000
Κεφάλ. 6 άρθρ. 7. 'Ενοίκια Γυμνασίων...	23.900.000
Κεφάλ. 9 άρθρ. 5. Πληρωμὴ εἰς τὸν Ο. Τ. Ε. τελῶν Τ.Τ. ἀνταποκρίσεων ὑπηρε- σιῶν ἀρμοδιότητος 'Υπουργείου Παι- δείας	82.000.000
Κεφάλ. 10 άρθρ. 1. "Εξοδα μεταφορᾶς ἀρ- χαίων, καθαρισμός, συγκόλλησις κ.λ.π. ἐκθεσις ἀρχαίων κ.λ.π.	50.000
Κεφάλ. 14 άρθρ. 1. 'Επιπλώσεις τῶν σχο- λείων, ἤτοι κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ θρα- νίων, ἐδρῶν κ.λ.π.	200.000
Κεφάλ. 21 άρθρ. 1. Συντήρησις τῶν ἀρ- χαίων μνημείων	170.000

Κεφάλ. 21 άρθρ. 7. 'Επισκευὴ καὶ συν- τήρησις μουσείων καὶ φυλακείων	210.000
Σύνολον	244.898.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΛΤ-
ΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Χ.
ΨΑΡΡΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α.
ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗ-
ΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΤΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ.

'Εδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2503.

Περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν ἐπικυρώσεως ἀνωμά-
λων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ γεωργικῶν κλήρων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 35 τοῦ Συν-
τάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1953 σύμφωνον γνώμην
τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 35 Εἰδικῆς
'Επιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουρ-
γικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτσομεν :

"Αρθρον μόνον.

1. Παρατείνονται ἀπὸ τῆς λήξεώς των καὶ μέχρι 31ης
Δεκεμβρίου 1953 αἱ προθεσμίαι τῶν ἀρθρῶν 2 παρ. 1, 3
παρ. 3, 4 παρ. 2 καὶ 12 παρ. 9 τοῦ Α. Ν. 1832)51 ἀπερὶ
τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθε-
σίας», ὡς καὶ ἡ τοῦ άρθρου 17 παρ. 2 τοῦ Ν. 2258)52 ἀπερὶ
ἐπιστεύσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς κλπ.».

2. Ὁμοίως παρατείνονται ἀπὸ τῆς λήξεώς των μέχρι 31ης
Δεκεμβρίου 1953 αἱ προθεσμίαι τοῦ άρθρου 2 παρ. 1 καὶ τῶν
ἀρθρῶν 3 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 26)31.7.1952 Διατάγματος ἀπερὶ
κυρώσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ κλήρων τοῦ Θεσ.
Γεωργικοῦ Ταμείου».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.
ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΛΤΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΠΑΠΑ-
ΓΙΑΝΝΗΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝ-
ΛΗΣ, Χ. ΨΑΡΡΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥ-
ΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑ-
ΡΑΤΟΣ, Α. ΕΤΤΑΣΙΑΣ.

'Εδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1953.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ἰωαννιτῶν ἰδίου νομικοῦ προσώπου, ὑπὸ τίτλον «Φιλαρμονικὴ Δήμου Ἰωαννιτῶν».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 205 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 296)20.5.1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 42)4.3.1953 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἰωαννιτῶν, δι' ἧς συνιστᾶται παρὰ τῇ Δήμῳ τούτῳ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ὑπὸ τίτλον «Φιλαρμονικὴ Δήμου Ἰωαννιτῶν».

1. Σκοπὸς τοῦ συνιστωμένου νομικοῦ προσώπου, εἶναι ἡ ἀναστάσις καὶ λειτουργία φιλαρμονικῆς ὀρχήστρας, ἡ διδασκαλία θεωρητικῆς μουσικῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μουσικῶν συνθέσεων, συναυλιῶν κ.λ.π., διὰ πνευστῶν καὶ ἐγγύρδων ὀργάνων (μανδολινάτας), ἡ συγκρότησις χορωδίας μετὰ παροχῆς τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο διδασκαλίας, ἡ βελτίωσις, προαγωγή καὶ ἀνάπτυξις τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος τῶν δημοτῶν καὶ ἡ λαμπρότερα ἐμφάνισις τοῦ Δήμου κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐορταστικὰς αὐτοῦ ἐκδηλώσεις.

3. Ὑπὲρ τοῦ νομικοῦ τούτου προσώπου, πλὴν τῶν ἀναγκασιούτων ὀργάνων καὶ τινων ἐπιπλῶν, τὰ ὁποῖα διαδέτει ὁ Δήμος, οὐδεμία ἐτέρα κινήτῃ ἢ ἀκίνητος περιουσία καθιερύεται.

4. Πόροι τοῦ νομικοῦ προσώπου εἶναι : α) ἐτήσια ἐπιχορήγησις τοῦ Δήμου Ἰωαννιτῶν, β) εἰσπράξεις ἐκ συναυλιῶν, χοροεσπερίδων, ἐορτῶν κ.λ.π. καὶ γ) πάσης φύσεως εἰσφοραί, δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα.

5. Ἡ Φιλαρμονικὴ διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Δημάρχου Ἰωαννιτῶν, ὡς Προέδρου, ἐνὸς δημοτικοῦ συμβούλου καὶ πέντε, ἐξ ἰδιωτῶν, μελῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ διατετὶ θητεία, ἐκπροσωπεῖται δὲ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἰωαννιτῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀνταπληρωτοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τοὺς Ἀντιπρόεδρον, Γεν. Γραμματέα, Ταμὴν καὶ Ἐφορον τῆς Φιλαρμονικῆς.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπολύονται καὶ πρὸς τῆς παρελεύσεως διατίσας, κατόπιν ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑΥΣ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ

Περὶ ὁριστικῆς παραχωρήσεως μεταλλείου χρωμίτου ἐν τῷ Νομῷ Κοζάνης εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Ἀποστολίδην.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν: 1) τὰ ἀρθρα 4, 15, 16, 17, 19, 20, 21 κ. λ. π. τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος (Π. Δ. τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1929 ἀπερὶ κωδικοποιήσεως, εἰς ἐνιαῖον καίμενον τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' περὶ μεταλλείων κ.λ.π.) ὡς ταῦτα ἀντικατεστάθησαν, ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ Α. Ν. τῆς 17)31 Ὀκτωβρίου 1935 κ.λ.π., 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 6334)1928 ἀπόφασιν τοῦ τέως Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας περὶ ἐγκρίσεως μεταβιβάσεως δικαιωμάτων ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8412)40 τοῦ 1926 ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν Νομοῦ Κοζάνης κ.λ.π., 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2)1952 ἀπόφασιν τοῦ Δ.Δ.Μ., 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 2200)1952 ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, 5) τὴν ἀπὸ 12 Μαρτίου 1953 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Μεταλλείων, 6) τὴν ὑπ' ἀριθ. 6407)1930 προκήρυξιν τοῦ Νομάρχου Κοζάνης νομίμως δημοσιευθεῖσαν καὶ τοιχοκολληθεῖσαν, προτάσσει τοῦ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσομεν :

Παραχωροῦμεν εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Ἀποστολίδην, γεωπόνον, κάτοικον Ἀθηνῶν δικαίωμα μεταλλειοκτησίας ἡτοὶ ἀναζητήσεως, ἐξορύξεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως χρωμίτου καὶ λοιπῶν μεταλλευτικῶν ὀρυκτῶν πλὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐξηρημένων τοιούτων συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 31 τοῦ Μεταλλευτικοῦ Κώδικος ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀπὸ 29 Μαρτίου 1926 ἀρχικῆς αἰτήσεως τοῦ Μιλτιάδου Ι. Παπαδημητρίου ἐφ' ἧς ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Κοζάνης ἡ ὑπ' ἀριθ. 8412)40 τοῦ 1926 ἀδεία μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν νομίμως δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 85 (τ. Β') τῆς 5 Νοεμβρίου 1926 φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραταθεῖσα ἐπὶ ἐν ἔτος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 246)1929 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Νομάρχου ἐπὶ χώρου καίμενου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Καλαμιά τῆς Κοινοτήτος Ἀλωνακίων (πρώην Σαριχανλὰρ) τοῦ Νομοῦ Κοζάνης ἐκτάσεως στρεμμάτων 1509 καὶ 450 τ. μ. καὶ ἔχοντος γύρωθεν τὰ ἐξῆς ὄρια:

Ἦτοι: 1) Ὀγδοὺν χιλιόμετρον τῆς δημοσίας ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Κοζάνης εἰς Σιάτισταν. 2) Κορυφὴ Σαρὴ Καγιά ὕψ. 930. 3) Κορυφὴ Πουρνάρι, ὕψόμετρον 806, 4) Δέκατον χιλιόμετρον τῆς ἰδίας ὁδοῦ ἀπὸ Κοζάνης εἰς Σιάτισταν, ὡς ταῦτα καθορίζονται διὰ τοῦ εἰς τετραπλοῦν ὑποβληθέντος ἡμῖν σχεδιαγράμματος, θεωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων Β' Περιφέρειας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΡΙΣΤ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτησία συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 150.000
2. " " Β'	" 100.000
3. " " Γ'	" 100.000
4. " " Παράρτημα	" 100.000
5. " " Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	" 250.000
6. " " τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	" 100.000
7. " " Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	" 50.000
8. " " Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	" 700.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὀρίσθη ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 10.000
2) " " Β'	" 5.000
3) " " Γ'	" 5.000
4) " " Παράρτημα	" 5.000
5) " " Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν ...	" 20.000
6) " " Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ. "	" 5.000
7) " " Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτης. "	" 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	" 40.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὀρίσθη εἰς Δρχ. 1.000.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων Δρχ. 24.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν. » 1.500.000

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν .. Δρχ. 300.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων » 150.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939 » 25.000
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν » 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζιτικῶν Ἐταιρειῶν » 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν. » 150.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ασφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων. » 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν » 60.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν » 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν » 1.000.000

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » 25.000
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεων ἱαματικῶν ὑδάτων » 200.000

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὀρίσθη εἰς 5 ο/ο.

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ — ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως), ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅτινα ἀποδίδουσι τὰς εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ ἀ. α.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ